

1864-65

25th Anniversary

6-20

திருச்சு

சுருதமபலம்
அருணகிரிநாதரால் அருளிச்செய்ப்பட்ட
கரதாரதாதி என அநு அகரு
யாழ்ப்பாணத்தின்
வலவைவரகா

திரு
குழந்தைவேழபிள்ளை
கேட்டபடியாலகதிகாமா
எகாம்பா உபாத்தி யாயால்
இயற்றின நூதனஉடைகொழுமபச்சிற்
பதிபட்டது இரத்தாட்சிவருடம ஆவணி
ஆசிரியம்

சோபெறுமிவகையிற் சுருதவலவையின்ன
ளாபெருவருணனி லெழுங்குலச்சிளோமணி
திருமேனிலுள்ளனமா தேவியாரசெய்தவம்
இருழுவருளொளி யே அமாணிகமவேள
மெயவளங்கூ வியாபார மேனமையினு
வையககொழுமபிரது வாங்கியி னூககராள்
எயதலு மிருப்பு மெண்ணுமபருவாயின்
இவ்வகைச்சுரப்பா றிகையாச்சுரப்பா
உளந்தைவேருகணணிய ருவரதுமா அருவுறுங்
குழந்தைவேழபிள்ளை யிருநூருகூடுந
வளந்திகழகரதாரதாதி மாணபயனவகை
விளங்குசித்தாரத வேதாரத நன்னூல்விதி
அசுக்ருமபுரிசே காவயிர்கணபன்ன
நிக்ருவகையமபுகழிற் கதிகாமாசெய
மிக்ருமெயத்தவந தமிழ்வினோதனேகாமபாரு
செய்பினையாவருந தோருணா பொருடடே

திருச்சிற்றமபலம்.

கந்தா ஆந்தாதி

சாபடி.

வாணத்தாணை பயனைவிண்ணோரை மலர்க்காதது
வாணத்தாணை மகத்தவெனநென மைந்தனைததுவச
வாணத்தாணை துணையரத்தாணை வயலருணை
வாணத்தாணை திறைகொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே

க.

ப த வு னை.

வாணத்தாணை	ஆயிராவது முள்ள இரத்தா
ஆயனை	பிரமணியும் [ணியும்
விண்ணோரை	தேவாகளையும்
மலர்க்காததுவாணத்தாணை	மலாபோலுங் கையிற்சங்
[ணை	குள்ள ஆரியையும்
மகத்தவெனநென மைந்த	யாகத்திலவென்ற சிவகுமா
	ரணும்
துவசவாணத்தாணை	கோழிக் கொடியுள்ள கந்
	தசவாமியை
துணையரத்தாணை	தம்பியாக மகிழ்ந்தவனும்
வயலருணை	வயல்குழும்ருணைச் சவாச
	னும்
வாணத்தாணை	கடல்போற் சேனையுள்ள
	கயமுகாசாணை [கிய
திறைகொண்ட	வெற்றி கொண்டவனும்
யானையை	விககிணைசாணை
வாழ்த்துவனே	துதிப்பேன

நான், எழுவாய். வாழ்த்துவன், பயனில். விண்ணு
ரறி நாமங் குறிப்பிற் பெறப்படுந் துணைபாலணைத்
தும், எனத்தினால், நான், எனனும், எழுவாய், கொள்
ளப்பட்டது. மைந்தனை, நயந்தாணை, என்பவைகளில்,
இரண்டாவதை முதலாவதாகக், என்னுமமை யிட்டு,
யானை, எனத்தினால், இருபேரொட்டாகக், உணாக்
ளியது, எவாக்கும் விளங்குமபோருட்கு, என ஆளிக்
கடவுள் வணக்கம், கூறல்.

உண்ணமுலை யுமைமைந்தா சாணமபாருமிரசோ
உண்ணமுலை யுமைமைந்தா சாணமருண் வெற்பாள
உண்ணமுலை யுமைமைந்தா சாணத்தன முமொபயில
உண்ணமுலை யுமைமைந்தா சாணஞ்சாணுனககே.

உ.

உண

கன அபா லுண ணும

ஆ

பசுவுள்ள

முலை

முலையில்

உ

உந்தி

மை

மேகநிரமுள்ள அரிக்கும

மைந்தா

வலிமைக்கும்

ஆசு

உவருக்கும்

ஆண

உணர்விடமான

அமபா

கடலிலசாருடைய

உ.யிர

பிராணனகளை

சோ

அநிரது

உள

(தேவா) மனதில்

நாம

அசச்சதை

உலையும

கெடுக்கும்

ஐ

சுவாமியே (கன்னிதேவன்

மைந்தாசா

ஆடையடிமையான அ

அண

நெருங்கின

நம

நமது

அருணைவெற்பாள

அருணைசுலமுள்ளவள்

உண்ணமுலையும

உணமையான கற்புக்கும்

ஐ

அழகிய

மை

மையானது

தா

பாரத

சா

அமபுபோ லுங்கண்ணின்

ணகதினமும

கிருபைக்கும்

ஒப்பில்

உவமையில்லாத

உண்ணமுலையுமை

உண்ணமுலையுமையின

மைந்தா

குமாரனே

சாணம

பதாமபுயங்களில்

சாண

அடைக்கலம்

உணககே

உனதிடம்

நான தோனடு எழுவாய், சாண பயனிலை, ஆகிறேன் சொல்லெச்சம். முலை, முலையென, ஓடைகளுரை மை, சாம, உவமையாருபோ மைத்ததாசா, மைத்தா சா, எனமெலித்தது. சோ, எனபது, வரிபுனைபதது, வரிந்த, எனருடபோல, சோ தது, எனவினையெச்சமாயிரது. உலையும, எனலும் தனகினை பிறவினையாயிரது. உனது, உணககு, என, ஆருவது, நானகாவதாயிரது. உண்ண, உணகலம், என வபோல, வினைமுதலும் செயப்படுபொருளும் குன்றின.

திருவாவி னனகுடி பங்காளொன் முதிசேருரைச்
 திருவாவி னனகுடிவாறா பங்குனது சோலைவாய
 திருவாவி னனகுடி யோகநகுனது தொருடவசென்ற
 திருவாவி னனகுடிகொண்டதன் காவரை செப்புமினே

திருவாவி

நனகுடி
 பங்காளா
 னன
 முதிசே
 உரைச்சதிர
 உவாவினன
 குடிவாறா
 பங்குனது
 சோலைவாய
 திருவாவிநனகுடி
 ளாகம
 குனதுதேரூடல்
 சென்றதிர
 உவா
 இன்ன
 குடிகொண்ட
 தண்காவரை
 செப்புமினே

இலகுமியினையிரான ஆரி
 யையும [ம

நல்லமணியான உமையையு
 வாமபாகமுள்ள சிவன
 குறித்த
 பழம்பொருளை
 உரைத்த வித்திகளுள்
 இனையோ னுடைய
 தேவா கூடியிருக்கும்
 திருப்பாங் குன்றையும
 திருச்செந்தியையும
 திருவாவி நனகுடியையும
 திருளாகத்தையும
 திருவினையாடல் செயமலை
 யிடங்கனையும
 நெருங்கி முழங்கும்
 யானைகளும்
 சூரிய னும்
 தங்கிக்கொண்ட
 குளிரமேகம்கூழ்பழமுதிர
 சோலை மலையையும
 புகழ்விராக

நீங்கள், எ. செப்புமின, ப. ஆவி, சோலைவாய, ஆகு
 பேர. உரைச்சதிர, வினைத்தொகை, ஒரமுமிக்கது. கூ.
 டி. குடி, எனக்குறுகிற. சோ, வான, ஆடல், இன்
 மொழித்தொகை, ஆறுதலங்கனையும்கூறுமென்பதே

செப்புங்கவ சங்காபாலக தெய்வவாலியம்பு
 செப்புங்கவ சங்கரிமருகாவெனச சின்னமுன்னே
 செப்புங்கவசம பெறுவார்கணுநதெய்வயாண தினச
 செப்புங்கவசம புண்புயன பாதிமென சென்னியவே

உ.

செப்புங்கவ	இடபத்தை உயாததிய
சங்காபாலக	சிவகுமாரானே
தெய்வவாலி	தெய்வீக சாவணவாலியின்
அம்புசெப்புங்கவ	செந்தாமரைப் பூவாசனே
சங்கரிமருகா	சங்கேந்தி மருகனே
எனசசின்னமுன்னே	என அநாகசா முதலாக
செப்பு	இசைக்கப்பட்ட
உங்கு	உவவிடத்தில்
அவசம	பாவசத்தை
பெறுவார்கணும்	அடைபவா கண்களையும்
தெய்வயாண	தெய்வதயாணியின்
தினசசெப்பும்	முலையான செப்புகளையும்
கவசம்	அங்கியாக (மியின்
புண்புயன	அணிபுயமுள்ள கந்திசுவா
பாதிம	பதாமபுயங்கள்
எனசென்னியவே	எனகொசையுள்ளன

பாதிம, எ. சென்னிய, ப. சென்னிய, வினாகுறிப
 புமுடி. செப்புங்கவ, செப்புங்கவ எனக் குறுகி
 டி. கணனும், கணும், எனக்குறைந்தது. தினசை ஒ
 பபடைத்தல்.

சென்னியமோகந தவிராமுதோகணடிகிரிவெண்ணைய
சென்னியமோகம்பட ஆதேனத தொனிசெயதபஞ்ச [ச
சென்னியமோகநதாம புனததேனபுணா தேவைத்தெய
சென்னியமோகம்பணிபபணியோகததேமொழிகெ[வச

ஈ.

சென்னி	சிரசில்
அம	கவகையும
ஒ	உயிரொழிரத
கம	தலைகளும
தவிரா	பிரியாதசிவனது
அமுதோகண	உணவானநஞ்சோ கண்கள
திகிரி	சககாததிரகூம
வெண்ணைய	வெண்ணையககூம
சென்னிய	சென்னியான கூததாமய
மோகம்பட	(பகை)மொககக ஆரி
உளதென	உளதென முசொல்ல
தொனிசெயத	ஆமபிதத
பஞ்சசென்னியமோ	பாஞ்சசன்னியமோ
கரதாம	சமுதது
புனததேன	தேனபோல மொழிதினைப
	புனவளளி ராயகி
புணாதேவை	சேருஞ்செவவேளை
தெயவசசென்னி	தெயவசசோழன
அமோகம	தெளிவாய
பணி	வணங்கி
பணி	திருப்பணிசெயத
ளாக	திருளாகத தில
தேமொழிககே	மதிரமொழியாஞ்சு

அமுதோ, எ. கண, ப. பஞ்சசென்னியமோ, எ.
கரதாம, ப. தவிரா, சென்னியன, எனபன, தவிரா,
சென்னிய, என, மெய்கள குன்றில. தேன, மொழி,
அனமொழிததேரகை, பணி, ஆகுபோ. ஒ, கம வண
ததொகை, ஒவன, ஒவகினர, ஒவம எனவரும திகி
ரிக்கும், வெண்ணையககூம, என, நான்காவதும, .எண்
ணுமமைகளுமதேரககன. சென்னியன, குறிப்பு வினைப
பெயர். கண, கமி, களம, கமபு, எனககருதல்.

தேமொழியததம பெருவோரனைககன அ சேணுலகத
தேமொழியததரு சினங்காட்டவுணாச சேமகாத
தேமொழியததம புயமவாசுடினை சிரதவென்ற
தேமொழியததம பதினாலுக்குமரதித்ததொன்றே. ச.

தேமொழியததம

பெரு

ஒரனைகரு

அன அ

சேணுலகது

எமொழிய

தருசினம

காட்டவுணா

சேமகாததேம

மொழி

அததம

புயம

அவாசுடினை

சிரதவென்ற

தேமொழியததம

பதினாலுக்கு

அரதித்ததொன்றே

தேனபோலமோழிய மத

கேடக

[திராசின

உமஎன்றதரு

அரநாளில்

தேவருலகின

செல்வமகல்

தமமுனிலை

செலுத்திய வசாரா

ஆணமகாமுறைவிடமான

பொருத்தி கரும[கடவில்

கைகரும

புயங்கரும

அவாதலைகரும

சிதறவென்றிதொண்ட

பாமருவா இணாககப்ப

ட்ட பொருள்

பதினான்குலகங்கையும

ஒன்றாயக கடடிக கொண்ட

டது

அததம, எ. அரதித்தது, பு. தேம, மொழி, அத
தம, அனமொழிததொகை. எமம, எம, என, இடை
ருறைததி. அரதித்ததொன்றே, எனல், புறகாபோ
ல்ப பினமொழி நிலையல். வித்தின மாம்போலச சகத
தின சமடடியை மயினமுட்டைபோலத் தினனுள்ள
டககலால் பதினாலுக்கு மரதித்ததொன்றே, எனக கூ
ரினா. தன, என்பது, சாரியை. அன அ தேமொழி
யததம, எனககூட்டுக. இதனா குடியின் பெரு
மைகூறியது.

தித்தவித்தார மணித்தனாததேவா வணங்கமுன்போ
தித்தவித்தாரை மைந்தாசேர தூரகந்தா சிர தூவா
தித்தவித்தார முடையாராளுவெள்ளை தேக்கியன்பு
தித்தவித்தார தணிவீடுற துககசெவவனலே. ௫.

தித்த

வித்தார

அமன

நித்தனா

தேவாவணங்க

முன்போதித்த

தித்தாரை மைந்தா

சேர தூரகந்தா

சிர தூவாதித்த

தித்தார முடையார

அருளவெள்ளை

தேக்கி

அன்புதித்த

அத்தணிவீடுற

துக்கசெவவனலே

அவித்தார

மேலான

பிரபஞ்சவித்தா நிரையும

அச்சிதம்பாத்தில

நித்திய நடேசரை

தேவா வழுத்த

முன்னுபதேசித்த

இக்காரத்திகேசான

சிருசசேரதிருகந்தசுவாமி

திலதசெங்கதிருள்ள

இவ்வள்ளிராயகியுடையார

(என்னுள்ளே) சருணைக்க

புகட்டி [டகை

நேயத்தெழுது [ய

அக்கேவல முததியடை

துக்கசென்னமாயி தியை

தணித்தருளினா

உடையார, எ. அவித்தார, ப. அனல், செயப்படு
பொருள். சிருபைக்கடலா டசென்னத தீயைத்தணித்தார
என்பதாம். போதித்த, என்னும் பேரொச்சம், மைந்த
மொன்னும் போகொண்டது. தீத்த எனவும், வித்தார
மன்று எனவுங் கொள்க. தித்தவித்தார என்பதில் தித்த
என்பதற்கு வித்தாரமான நடேசரொன்பொருள் கூ
றல் சிறப்பின்மை யறிக. உவப்பினால், ஒருமைபன
மையாய் டம். சருசிதாசுவாயி மொழித்தருளின்மை
கூறல். இதன் பொருள் விளங்குவதற்கு அவித்தார எ
ன்பதை மர டி அரத்திலவைத்துப் பொருள் கூறியது

செவ்வரதிநீலப்புயமுருகா பத்தாசித்தமெயயிர்
 செவ்வரதிநீலத்தை யுருருளவாய திங்கடசேபுணர்த்
 செவ்வரதிநீலத் தொருபாகா போனரதினிச்சிரதியா
 செவ்வரதிநீலத்தினை முருகுத்திமிாமுமே. சா.

செவ்வரதி

நீலப்புய

முருகா

பத்தாசித்தமெயயில்

செவ

அரதிநீ

ல்தையுருருளவாய

திங்கடசேபுணர்த்

செவ்வரதி

நீலத்தொருபாகா

போனரது

இனி

சிரதியா

செ

வரதி

நீலத்தின

முருகுத்திமிாமுமே

நீடும

செவ்வரதிபுழையும

நீலோர்பலப்புழையுமணி

செவவேளே யுமபுயனே

அன்பாமனமெயயில்

நோராய

குடி கொளருநீ

(எனனை) கூடிகுகருணைதர

திருருவாய

இளம்பிறை எரதிய

செக்காமேகம்

நீலநிற மாதொருபாகமுள

ளசிவனை

நிகாதத்து

இனிமேல்

தியானியாதவா

செனமத்தின

கொடுமையான

மயல்போல

முடியாதவிருளம்

நீட்டிகுகும

இருள, எ. நீடும, ப. நிகழ்காலமுரது. நீலம், கா
 ரிய அக்குபோ. திமிாமும, இராதது தழீஇய எச்ச உ
 மமை. மாலையும, இலவும, வருததாது வருருளஎனல்,
 பேரினபம், உடமோள்.

திமிர்ததிமிரத கதாங்ககோப செவவேல் கைவேல்
 திமிர்ததிமிரத கஞலாரதகவணாத தேனபெருகு
 திமிர்ததிமிரத தணயாவியாளு மெனசெவகனே
 திமிர்ததிமிரத கணலாயசரதன சீதளமே. எ.

திமிர்ததிமி	இருண்ட திமிங்கலமீனாக
ககதாங்க	இக்கமூளள கடலை [கு
கோபசெவவேல்	கோபித்த சேவவேலனே
கைவேல்	கைவேல்களால்
திமிர	திமிராக
திமி	குடி அகின்ற
கககஞலாரதக	அகாஞல்காலனே
வணாததேனபெருகு	மலைத்தேன மிகுகின்ற
உரதிமிர	காணயாறுள்ள வரோ
அத்திமிர	தெய்வதயாணியொ
அத்தணயாவி	அவ்வளவே பிராணன
ஆளுமென சேவகனே	ஆளுங்கனென்ற வீரனே
திமிர்ததிமி	பூசப்பூச
கணலாய	நெருப்பாயின்
சரதனசீதளமே	சரதனத்தின குளிரமை

சீதளம், எ. கணலாய, ப. கைவேல், கைவேலால்
 என, மூன்றாவது, கருவிப் பொருளில் வந்தது. உர
 திமிர, அத்திமிர, எனபன, பொருளடியானவர்த வி
 ணைகஞாபிப்புப்பெயர். தாங்கம், அனமொழித்தொகை
 திமிங்கலம், திமி, எனக்குறைந்தது. உவப்பிரபணமை
 யாடி கூறினா. ஆசைமிகுதி கூறியது.

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டார தந்திருமருகன
சீதனங்கோடு முடியாளா சேயதனக கேதுளவோ
சீதனங்கோடு னிதருமென்பாரதொழுதேவிபெறுரு
சீதனங்கோடு கொடியேன மயூருசிலையாசே அ.

சீ	இலக்குமியின்
தனம்	முலைஞ்ஞம்
கோடு	சங்கும
புயங்கை	புயத்தினுங் கையி னும
கொண்டார தந்திருமருகன	எந்திய வரிதிருமருகனும
சீதன	சந்தான து குறையும்
நம்	நமது
கோடு	குறையும்
முடி	முடி ததி [செவவேளுககு
ஆளாசேயதனககு	ஆளுகிறவாருமாரா னுமான்
எதுளவோ	எப்பொருளுள்ளன
சீ	சீ, இகழ்ச்சிக் குறிப்பு
தனம்	பொன்
கோள	குரத்தையும
துனி	பிண்கையும
தருமென்பார	தருமென்னுந் திறவா
தொழுதேவி	வணங்குமவள ளிராமகியாந்
பெறுரு சீதனம்	பெறப்படுகு சீதனங்கள்
கோடு	யாண்ககோடுகளும
கொடி	சேவரகொடியும
வேல்	வேலாயுதமும
மயூரம்	மயிலும
சிலை	லிலும
ஆசே	குறிஞ்சியினாசுமாம

சீதனம், எ. கோடுமுதலிய, ப. சீதன், என்பதில், ஆ
ருவதி, உருபும், பெயரு முடனொருககன். சீதனது
கோடு என விரியும். கோடு, வினைப்பெயர். முடி, மு
டி ததி என வினையெச்சமாய், ஆளா, என னும வினை
குறிப்புப்பெயரில், ஆள, என னும முதனிலை வினைகொ
ண்டது. சீதனங்கோடு முடியாளா, என்பதற்கு, சந்தி
யான, அருங் னுலாவும், என்வும, அதுனகோணுது னுள்ள
முடியாளா, என்வும, பொருள் கூறல், சிறப்பினைமை
யறித. இதனால் உடைமை கூறியது.

சிலைமதனமபடு மாறெழுரு சேமயிலுச்சிட்டவெச
 சிலைமதனமபடு சிரதுவையிரதுவைச செயவதெனயான
 சிலைமதனமபடு காட்டுவா கேளிருரு செவமு நீச
 சிலைமதனமபடு தாமனாவாவி தாளசங்கமே கூ

சிலேடை.

சிலை	திருச்செங்கோட்டில்
செங்கழு நீர்	செங்கழு நீரும் [டாம
மதி, அனம, படு,	தேனு மன்னங்களு முண
தாமனாவாயே	தாமனாததடமே?
தாளசங்கமே	நிறைசங்கமே?
சிலைமதனமபு	வினமதனபாணங்கள்
அடுமாறெழும [லை	கொல்லுமபடிவரும்
சேமயிலுச்சிட்ட வெச்சி	சேமணியையுமயில் வாயா
	வெச்சி ரெனரலியும்
மதனமபடுசிரதுவை[யான	கடைபட்ட கடலையும்
இரதுவைச செயவ தென்	நிலவையு மென்செயவேன
சிலைமதன	கடிதலையும்செருககையும்
மபடுகாட்டுவா கேளிரும	சுரமுரமமிர செலுத்து
	[வா

செயவது, எ. என், ப. ஆரமுமை இன்ப முடகோள

சிலைமதனமபு	மலைமனததுணிவு
அடுமாறெழும [லை	அழிகுமபடிதோன அம்
சேமயிலுச்சிட்ட வெச்சி	மககணமனைதொட்டாயும்
மதனமபடு சிரதுவை [ன்	மயக்கமான வாசையையும்
இரதுவைச செயவ தெனயர	மதியையுமென் செயவேன
சிலை மதனமபடு காட்டுவா	செவிமுதலியசத்தாதியை
கேளிரும	மிக நமமிர சோகரும்
சிலை	திருச்செங்கோட்டில்[ரும
செங்கழுநீர், அனபணா, நோகசசுத்திகரிககிறவருணீ	
மதி, அனம	தேனமொழியன்ன இருவரும்
“படுதாமனாவாவி”	சுணமுகங்கைபதகமவமுமுன்னவாலியே
“தாளசங்கமே”	புலவாநிறைசங்கமே, என்

செவவேளை உருவகித்து, ஆனமராயகி, இப்பிரப
 ருச மயலொழித்துப பேரினப மருள, என் இங்காணக

தாளககாககணா வெணகண்டவேலன் நிசைமுகனமால்
தாளககாககணா யாமபாடநாடுதல் செய்யசங்க
தாளககாககணா காண்பான கைநீத்திசைவாரா பனிகக
தாளககாககணா வானீட்டுமைந்தா புத்திககொககுமெ.

ய.

தாளககாககணா	நிலைபெற்ற
வெணகண்ட வேலன்	திலககமகாராகணா
நிசைமுகனமால்	வெணநவேலாயுதனை
தாள	அரிபிராமனுகும
அககா	தாளான
அககா	ஆயிரங்கண்ணனுகும
ஈ	உருத்திராககமணி சிவனுக
யாமபாட நாடுதல்	குருவாகியபாண [கும
செய்யசங்கதிர	நாமபுகழ்ககருதல் [ஹம
அளககா	செபபமானசங்குகளகுமு
அககணா	கடலின
காண்பான	அபபாறகனாயை
கைநீத்திசைவாரா	காணுமபடி [ததிக்கும
பனிககதிர	கையானீரதிக கருதுவாராபு
அள	சந்திரனை
காககணா	பிடிக்க
வானீட்டும	கைபினள்ளவை
மைந்தா	ஆகாயத்தினீட்டும
புத்திககொககுமே	சிறுவாகளின
	புத்திககுநிகாரகும

நாடுதல், எ. ஓககும, ப. அள்ள, எனபது, அள,
எனக குறைந்தது. திலககம, எனபது, தொடைநோ
ககி, முதலில், திகாமும, நீரநில், அமமுங்கெட்டு,
திலை, லகாம, ளகாமாய, ளககு, என்னாய, வருமொழி,
அகாம, நிலைமொழி, உகாங்கெட்ட, அகககாமெய்யே
நி, ளககாககணா, என, முடிந்தது. புத்திஎனப்தனை,
திசைவாரா, எனபதனோடுங் கூட்டுக. எண்ணுமமை
தொககது. சுவாயியின பெருமை கூறல்.

திக்கதிக்கோடு படிபுடை சூததெளிபடபத
 திக்கதிக்கோடு எட்டக கடநாடி செப்படைச்சத
 திக்கதிக்கோடு துறைத திறத்திற குறாகுறச்சத
 திக்கதிக்கோடு பறிததுகொடாதி சிறைபிறப்பே

யிசு

சூதத	சூபனமாவை
தொளிபடபததி	தொளிகுமபடபததிரே
கதது	தலைகளினமேல் [டனது
திக்கோடு	திச்சங்குள
உன்ன	பாயகிள
தடகடல்	பெரியசமுத்திரத்தில
தடி	சங்கரித்த
செப்படைச்சததி	செவவேலையுதனே
கததிக்கோடு	பிதநிசகோடிய [னே
துறைத்திறத்திற	சமையத்திறந் கடந்தே
குற	திணையக்குற
குறச்சததிரே	குறவளளிநாயகிக்கு
அத்திக்கோடு	யாணககொம்பை [னே
பறிததுகொடாதி	பிறங்குகொடுததமுதல்வ
திக்கு	எட்டுத்திக்கிளும்
ஒடு	செல்லுகிள
சிறைபிறப்பே	சென்னகடடை
திக்க	திக்கக
படிபுடை	பூமியிசிறைத்திறுள

ஆதி, எ. புடை, ப. பிறப்பு, பொ. சூததனை, எ
 ன்பது, சூதத, என, கையுருபு தொக்கது. அத்தினகாம
 மகா முணியிலை, என்றதனால், கம, என்றதின மகாமெ
 ய்யும், அதுது, என்றதில், அகா உயிருநுகெட்டு, கதது
 எனலாயிற்று. திக்கோடு சிறைபிறப்பு, எனவும், கதது
 தட்டகடல், எனவும் கூட்டுக. அந்நவனே, என்ப
 திறநிவாய, அந்ந, எனநின்றது. சென்ன மொழித
 தருள வேண்டுமெனல.

சிறைவா வாமையிலேறிச் சிகரிதகாவரது
 சிறைவா வாமையில் கூப்பிடத் தானவா சேண்கொண்ட
 சிறைவா வாமையில் வாங்கிதன றேங்கழல் யாங்கழல்
 சிறைவா வாமையினொருசுடவே நின்முதேங்குவமே

யஉ.

சிறை	சிறைகரும
வா	வாமுமுள்ள
வாம	பாயகின்ற
மையிலேறி	மயின்மேலிவாரது
சிகரிதகாவரது	கொருசுமலை கிழியவாது
சிறை	கரையும
வா	வலியுமுள்ள
ஆமையில்	ஆமை வாசமான கடல்
கூப்பிட	கதறவும
தானவா சேண	அசாராசேண்கள் [வம
கொண்டசிறைவா	கொண்டதேவாசிறைமீள
ஆம	திருத்த
ஈயில்	வேலையுத்ததை
வாங்கிதன	எவிய செவவேளின்
தேங்கழல்	பதாமபுயங்களை
யாங்கழல்	நாமமறந்திவிட்டு
சிறைவா	சிறியவைமபுலன்கள்
அவாம	இச்சிககும
மையின்	மயக்கமுள்ள
ஒருசுடனே	மனதுடன்
நின்முதேங்குவமே	நின்முதிகைக்கிறோம்

யாம, எ. தேங்குவம, ப, அவாவும, எனபது, அ
 வாம, எனவும, வாவும, எனபது, வாம, எனவும, கு
 றுகின். இல், கடல்ககாட்டலால், ஆகுபோ. அஃ மு
 தலிடை யொகருகு சருயமுன, எனததனால், அகா,
 ககா முழிததன, வாங்கி, இகாவிருதித தொழிதபெ
 யா. தன, சாரியை. மறந்தமைகூறல். அருகையிழந்தோ
 ம என, இரங்கல், உட்கோள்.

தேவகாவனமும் மதகரிவேரதுடன்சோரத் விண்ணோ
தேவகாவனமுனை யவவேர்பணியெனுஞ் சேயிட்டமே
தேவகாவனமுந் தளநடையாயருசல் செண்பகப்பூந்
தேவகாவனமுந் கழுநீரில்குசியுஞ் செந்திலுமே யு.

தேவகு

ஆவன

அமமும்மத

கரிவேரதுடன்

சோரத்விண்ணோ

தேம

நாவல்

நமமுனை

அவவேர்பணி

எனுஞ்சேயிட்டம்

மேல்

தேவகா

அனமுந் தளந

டையாய

அருசல்

செண்பகப்பூ

தேவகாவனமும்

கழுநீரில்குசியும்

செந்திலுமே

நிறையும

பசுக்களுள்ள அரி

அழகியமும்மத முள்ள

அயிராவதவிரதிராநுடன்

கூடியதேவருடைய

பதிகளை

காப்பது

நமது கூாமையுள்ள

அவவேலுக்குப்பணி

என நருளிய சுவாமிதலம்

இனிமேல்

திக்கத்து

அன்னமுமிரங்கும்

நடையாளே

அருசாலை

செண்பகமலரும்

தேனபழமுதிராசோலையும்

செங்கழுநீர்த் திருவில்குசியும்

திருச்செந்திலும் (யும)

(காண்பாய)

நடையாய, எ. அருசல், ப. தேவகு, வினைதொ
கை, ஆவன, விண்குருநிப்புப் பெயர். தேம, அரு
பெயர். தேவகா, உடன்பாட்டு வினையெச்சம், தளா,
என்னும், வினைபொணடது. அம், நம், என்பன மக
ரமெய் கெட்டன. அனமும், எச்சவுமமை. இடம்
அணிதெனநல். காண்பாய, சொல்லெச்சம்.

செந்திலகத்தலா வாணுதல வேடிச்சிமுகபநா
செந்திலகத்தலா துண்டமெனனாநிளர சேயசநக
செந்திலகத்தலாசி தரதாணச சிறையிட்டவேர
செந்திலகத்தலா தூநிடுங்கேடு திவாகருளே

செம	சிவப்பாடிய
திலகத்து	திலகதையுடைய
அவர்	அகன்ற
வாள்	ஒளிபெற்ற
நுதலவேடிச்சி	நெருநியுள்ள வள்ளிநாயகி
முக	முகமானது
பங்கசெம	செந்தாமரைப்பூ
தில	எள்ளினது
கத்து	குணியில்
அவர்	மு (எருசெவவேளே
துண்டமெனனாநிளரசே	முககெண் முமுருவகித்ததுநி
அசங்கசெந்து	அளவில்லாத சீவனகளை
திலக	விளங்க
தல	பூமியையும
நாசி	வான இராசிகளையும
தரதாண	படைத்தபிராமண
சிறையிட்ட	சிறைநில்லவைத்த
வேடிச்செந்தில	வேலுளதிருச்செந்தியனே
கத்து	பிதருகின்ற
அவர்	பழியை
தூநிடுங்கேள்	சுருடமுறங்குதுகின்றன
திதிவாகு	துதிக்கப்படமுடியுங்களை
அருளே	நிறதருளவாய

செந்தில, எ. அருள, ப. வாகு, பொ. வேடுவிச்சி
வேடிச்சி எனவும், முகம், முக, எனவும், குறைந்த
எ. பங்கசெம, அருபோ, தலாசி, தலமும், இராசி
யும், எவ்விரியும். சிறையிட்ட, எனனும், பெயரெச்சம்
செந்தில, எனனும், போடுகோண்டது. கூடலவினாதல்

திவாகா கன்னகொடைப்பாரி யென அழர்நீன வல்லோ
திவாகா கன்னபுகருழை வள ளிசெருகருவந
திவாகா கன்னசுகவாசக திறலவேல்கொடென்புந
திவாகா கன்னமறவியிடா துயிாச சேவலுககே யடு

திவா—கா

கன்ன

கொடைப்பாரி

என அ (என அ பல்லை)

உழல்

தீனவல

கா

திவா கா

கன்னபுர

குழை

வளளி

செருகரு, உா

அரதிவாகு

அரகன்ன

சுகவாசக

கா

கன்னமறவியிடா து

உயிாசசேவலுககே

திறலவேல்கொடு

என்புரதிவா

பகவி, லீகையுள்ள

கன்னனே

தியாகப்பாரியே

உருவகிததுகூறி

திரிபவரின

அருளுனவிருளை

ஒட்டுகின்ற

ஞானேதயனே

கன்னபுரமும

குண்டல்முமணி

வளளிநாயகி

களிகுமாரபனே

செமமேக வழகுள்ள

சிவனசெவியில

மதுவாசகனே

சோரவாக

உயிணாரமனதிருடமுன

அதனைகாப்பதற்கு

வெறநிலே லுடன்

எனதறிவிலவந்தருளுவாய

வாசக, எ. வா, ப. திவாகா, உா, வாசக, என்பன
விளி. உழல், தீன, வினைத் தொகை. உண்கலம்பொல
வினைமுதல் குணினது. அல, அரதி, ஆகுபோ, வாரு
குறையகாம. கொண்டு, கொடு, என்கருகறந்தது. உயி
நாப்பிசை. உயிரகாவல, ஒதியது. கா, கொண்டுக்கூட்டு.

செவரகொடியும் பனிசாரதகனூர திருக்காததிச [தச
செவரகொடியும் கொடியகண்டாயதினைசூழபுனத
செவரகொடியும் திவளத்திவனூரதிறதிசகளபச
செவரகொடியும் முடையாயபிரியி அருசேரிசூமேயன்

தினைசூழபுனதது	தினைபபுனருசூழ
சேவரகு	காவலுகரு
தடி	கவணொரியும்
உரதிவளதது	கரனயாநினைவளமுடைய
இவனூம	இவவளளிநாயகியும்
களப	களபமணிகினைந
சே	செமமையான்
வல	சூதுபோலூர தினமுள்ள
தரதிக்கொடியும்	தெயவதயானையும்
உடையாய	உடைய சுவாமியே
சேவரகு	இடபமுள்ள சிவனூல
உடையுமபல்	உடைபட்ட பரகருள்ள
நிசாரதகனூம	உடையாதித்தினும்
திருக்காததி	அழகுள்ளகையில
சேவரகொடியும்	சேவரபதாநகையும
பிரியினும் (உணனை)	நீங்கியபகரகாலத்தினும்
சேரினும் (உணனை)	கூடின இராககாலத்தினும்
கொடிய	கொடியவாயிருக்கின்றன
கண்டாய	பாரத்தருளுவாய

நிசாரதகனூம, சேவரகொடியும் எ. கொடிய, ப
வல, கொடி, உவமைஉதொகையடியனமொழித தொ
கை. கொடிய, குறிப்பமுறவி. சேவனூல என
னும், முன்னுரவி, சேவரகு, என், நானகாவதாயிடுமி:
ஆன்மநாயகி, அதுதுவித மருளெனல

சேரிசுருவடு மொழிவிழி யாடனசெவவி குந்ச
சேரிசுருவடு வினைததவனே ருனறு தெண்டிணை
சேரிசுருவடு சடைநாளி னுரு சிதைவ ரு செவவேள
சேரிசுருவடுபுடைசூழ புனத்தி ர நினைவினவே யிள்:

இசுருவடு	கருமபு மாம்பிருசும
சோமொழிவிழியாள்	நிகாசொருகணனுது
தனசெவவி	முனியெழுச்சியும
தெண்டிணை	வலியவகைகடல்
சோ	செநிரது
இசுரு	இப்பயிசை
அடு	அழிசுரும
சடைநாளி னும	அருதத்தினத்தினும்
சிதைவ ரு	கெடுதவில்லாத
செவவேள	சுவாமியுரைநின ரு
சேரிசுருவடு (தெவவட)	சேரியா னமகையின்
புடைசூழ	பகரஞ்சூழுகின ரு
புனத்தில	கொலையில்
தினைவினவே	தினைமுதிராவும்
குந்சசேரிசுரு	கிரமுருகரு
வடுவின தத	பழிவின ததன்
அனரே	அக்காலமானது
நனறு	(வரைவுகடா தருகு) நல்லதாயி ரு

செவவியும், வினைவும், எ. வினைத்த, ப. அரு
என்பதுபெயரொச்சம், சூவடு, எனனும் பெயரொ
ண்டது. இசுருவடு மொழிவிழி நிரனிறைப்பொருள்.
நனறு, குறிப்பமுறறு. பாங்கிவரைவுகடாதல். செவ
வியும், தினைவினவும், ஆனமராயகி பககாணநீங்கிச்
கிவகாணமாதிகை குறிப்பாரு காட்டின. சோ, என்
றும், குந்சசேரி, எனரதுங், கொண்டு கூட்டி.

தினைவேத்தியனபுசெயவேரதனபதாமபுயத்திரபத்திபுந
தினைவேத்திய முகரதேரநினா மா ரநினா பா ரநினாதி
தினைவேத்தியா ரெரிசெல்லாத விரதியத தித்தியினத
தினைவேத்தியங்குயிர கூ ருரி லூகிடுகு சீயுடம்பே

தினைவேத்தி	தினைகாகருநாயகி
அனபுசெய வேரதன	நேசிகருகு சுவாயினது
பதாமபுயத்தில்	சாணகமலத்தில்
பத்திபுரதி	பத்தியும மனதும
ரைவேத்தியம்	பவியாகப புகடடி
முகரது (தமமைஞானேயத்தில்) பூரித்து	
எரநினா (நினமலசாககிாநிலை) நீட்டித்தவா	
பா ரநினம்	பருந்தின கூட்டமும்
தி-தின	அக்கினியுந திகக்கும
தி-வேத்தியா	குரு அரிவுடையோ
ரெரிசெல்லாத	விதிவழி நடவாத
இரதிய	தசேரதிரியங்களினும்
தித்தியின	உணவுகளினும்
அத்தி	எலும்புகளினும்
ரை	ரைநது
வே	உடடுகியில்
தியங்குயிர	இயங்குமபிராணனை
கூ ருரில்	நமனுண்டபின்
உளகிடுகு சீயுடம்பே	நா லுமசுத்தவுடம்பை
மா ரநினா	நீக்கிக்கொண்டா

எரநினா, எ. மா ரநினா, ப. உடம்பு, பொ. தின
என்னும், வினைதொகை, உடம்பென்னும் பெயர்
கொண்டது. விதையுடையவா, வேத்தியா, என்ன
யிரா. ரை, ரைநது, என்னெய்ச்சமாயிரா, சேவன
முத்தா நிலைசெப்பியது.

சீயநமபோதியெனவாயபுதைத்திச செவிதாத்தோல
சீயநமபோதி யமலை யி ருநுதை சி னு முனிவன
சீயநமபோதி கடைநதான மருகன் செபபத்திகைத்தார
சீயநமபோதி வாணத்திருகடுகென செயககராதே. யக.

தோவ்சீயநமபு
ஓதியமலை யி
சீயநமபோதி கடைநதான மருகன்
நமபோதியென
தாதை
சி னு முனிவன
வாயபுதைத்தி
செவிதா
சீயந
அமபோதி
கடைநதான மருகன்
செபப (அதனபயனை)
அனமபோதிவான
ஆதி
இருகரு
எனசெய (பயனாரியாது)
கராதே (முன்)
சீ (அபபிராமனை)
திதைத்தார

யானையுரு சிவகமு நமபும
சுவாமி மலை யி லுறையும
செல்வனே (ஓடுமனநதை)
நமசருபதேசியென அ
பிதாவான சிவனும
அகத்தியமுனிவனும
(முறையே) வாயமுடி
செவிகொடுக்க
இல்கருமியுள்ள
பாடகடலை [செவவேன
கடைநதி அரிமருகனை
உணாதிருள்
அனனமபு வகிக்குமயன
குடிவையையும
இருகருவேததையும
யாதுசெயயககருதி
படித்தான
சீயெனநிகழ்ந்தது
இருவருமபிரமித்தாராகள்

ஆன, அகத்தியன, தோனரு, எழுவாய. திதைத்தார,
ப. ஓதியமலை, பெயரொச்சம. தாதை, சி னு முனிவன,
உமமைத்தொகை. சீயன, குறிப்புவனைபபெயா. ஆதி,
குணகுணப்பெயா. கராதே, என்பது, கரதி, என,
இழிவால், அஃ நினையாயிரம். இதனபொருள், கொ
ணடுகடமி. இதனாபிராமனை யிகழ்ப்பட்டது.

செயதுங்கபத்திரி போர் அமடகி திகாசெவவேர்
செயதுங்கபத்திரி சூமிவகுறத்தி திருத்தணடரு
செயதுங்கபத்திரி புத்திரிபாதத்தா செல்வதெனபாற்
செயதுங்கபத்திரி புத்திரியாதொன சிறுதையிலே உய்.

செயதுங்கபத்திரி	சிறுத்ததுங்கபத்திரி
போர் அம	வணங்குகின்ற
பகிடுதிகாசெவ	சங்காதேவிகாததனே
செவவேர்செய	சிவரத்தேவெவெரிநியனே
துங்கபத்திரி	சாபுனணய்கல்
சூமிவகுறத்தி	சூமிவளளி பங்காளனே
தணடம்	தணடத்தினும
செயம்	வெரிநியினும
துங்கம் (செல்வத்தினை)	பெருமையினும
பத்திரி	ஒழுக்கத்தினும
ரிபு	மாறுபட்டமனை [போல்
திரிபாதத்தா	உதைத்ததிருவடிச் சிவன்
செல்வது (வெகுமுகமாய)	விரிந்தெழுமனதை
என்பாற்செயதுங்க	என்னுளடங்கச்செய
பத்தி	தசேரதிரியங்கள்ளா (டி
ரிபுத்திரியாது	பகையெனைக செடாதுப
இதொனசிறுதையிலே	எண்ணினைவில்வசித்தருள

நீ, எ, இரு, ப. பாதத்தாபோல், என, உவமையு
ருபு விரித்ததுகொள்க. செல்வது, எனநது, தோன
அவதழியும், எனலபோல், தெரிநிலைவினையால்கூடியும்
பெயர். அதுங்கல், அடங்கல். பத்தி, எண்ணுகுபெ
யர். இரிபு, ஆகுபெயர். செல்வதெனபாற்செயதுங்க
எனநதருகு, செல்வனே, தெனநிசை, ராகமமுரதும்
படி, எனப்பொருளசெய்யல், சிறுப்பினமையறித. இத
ருல், ஆணமசுத்தி, செயதருள, எனல், கூறப்பட்ட
டது. கணங்கொள்க,

செதா குல்வரி ஸ்சபபேருமருரு சீருமெனரோ
 செதா குல்வா திருத்தணுகா தருமமதகைச
 செதா குல்வரி மாபூவீ செசமளபபச
 செதா குல்வரி மருகஞானைச செந்நவனே, உக.

தீமதகைசசெதா	தீயிர் செனிதத சேவரப
குல்வ	பிரகாசிகம [தாக்கையனே
அரிமாபூவீ	மாகதமயிலவீனே
செசமளபப	பூமியையளக
செதா கு	குறளவடிவாகி
உல்வரிமருக	உலாவிய அரிமருகனே
ஞானைசசெந்நவனே	ஞாசவகாானே
நருசீரும	நமதுசெல்வமும்
குல்ம	நமதுகுல்மும்
வரிசை	நமதுவிருதும்
பேரும	நமதுபுகழும்
உளரும	நமது கிராமமும்
செதா (ஒருககாலும்)	அழியாதன [மும்
எனரோ	என் அ திருபுகழ வோரிட
செதா குல்வா	அருஞானவாரியரிடமும்
திருத்த	(மன) முண்ணிலும்
அணுகாது (நான்)	செல்லாதிருக்க
அருள	வாமருளுவாய

செந்நவனே, எ. அருள, ப. எனரோ, தெரிநிலை
 விண்பபெயா. செதா குல்வா, குறிப்பு விண்பபெயா
 எனரோரிட, செதா குல்வரிட, திருத்தில, என், செதா
 முருபு விரிகக. எல்லைப்பொருள, நருசீரும, என்னும்
 ஆறாவது, பரிதினகிழமை, குல்முதலிய நான்கினும்
 கூட்டுக. ஆகு, விண்மெய்ச்சம, நம, கடைநிலைத்தீபம்
 தீதன்பொருள, கொண்குகூட்டு, நருகதியருளெனல்,

செந்நெய்வருமபழ னஞ்சோலையினுசி திகழவனாமேற்
செந்நெய்வருமபழ னிககரத்தேநிடு தூந்நெய்வனாச
செந்நெய்வருமபழ நாடாள்நாடிகண சேயவ்விடுதத
செந்நெய்வருமபழ மாங்குடுவேமத்தி னத்திலவரதே

உஉ

செந்நெய்
வருமபழனம்
சோலை-இருசி
திகழ (புழும)
வனாமேல்
செல்
தைவரும
பழனிககரத்
தூந்நெய்வனா
செந்நெய்
வைவருமபழநாடாள்
நாடிகண
சேயவ்விடுதத
செந்நெய்
வரும (பிராணனை)
பழமாங்குடு
வேம (அகநினியால்)
அத்தினத்தில
வரதேதேநிடு

செந்நெய்யென்னு மீன்கள்
உலாவின் நெய்
புங்காவுமமதி லும
விளங்காநின்
பருவத்தினமேல்
மேகங்கள்
தெழும
பழனிமலைககரத்தே [நா
தூந்நெய்வனா
கொன்னு
பாண்டவாபழமபதியாள
செய்துநிகண்ணுன சூரிய
மகனாகிய நமனேவிய [ந
தூதாசுட்டம்
வாரிகொளவதும
கிழமாவதுமாமிச்சடம்
தகிககப்படும
அரத்தராளில்
(என்னுள்) வரதுபதேகி

கரத், எ. தேநிடு, ப. வரதுதேநிடு, எனமுடி
கக. திகழ, என்னும, பெய்நெய்வனம், பழனி, என்னும
பெய்நெய்வனம். நாடி, என்னுதி, கூழுசுருப்பாடி,
எனலபோல், திகாவிருதித் தெநிநிலை வினையாலையும
பெயர். வேம, பெய்நெய்வனம், தினமென்னுமபெய்நெய்வ
னம். விடுககும், என்னும, எந்நெய்வனம், தெநிவி
னல், விடுதத, என்செய்ககாலமாய் நெய். வரும, என்
நெய், வாரும், என், நீட்டலாய் நெய். அரத்ததில், அ
பயம். துந்நெய்வனம்.

தினகாரககா தவகெடுததாராகுரு தேசிகாசெந்
 தினகாரககா மாறுடையாரதெயவ வாரணத்தந்
 திரகாரககா சத்தியினுசிலத்தேவாரணப
 திரகாரககா தநதோவரீரவா செகமெங்குமே உந

தினகா	பகன, பூடா, என ரவரின
அககா—தம	கண்ணாயும, பலையும
கெடுததா	அழித்திசுவனுக்கு
குருதேசிகா	போதகாசிரியரும
செநதினகா	செநதி ரபதியரும
அககாமாறுடையா	சடாக்கோமுள்ளவரும
தெயவ—ஆண	திவவிய வேதம்புகித்த
தநதிரகா	பாமபின் திருசசெங்கோ
	டருமானசெவவேளின்
அா	அாததா டகூரிய
காசத்தி	கையிலவேலானது
இனகுசில	இல்லாதிருந்தால
அத்தேவாரணபதி	அவ்வமாரபதி
ந	அழிந்தபோம
கா—ககா	வருசக, அசாரும
அதநதோவா	சாவொழிவா
செகமெங்குமே	உலகமுமுதையும
நாவா (அவா)	அழிப்பா

அாககா, எ. தோவா, நாவா, ப. கெடுததா, கெடுத
 தாராகு, எனரானகனுருபுவினிகக. தேசிகா, செநதின
 ககா, உடையா, நகா, எனபவைகளின், எண்ணுமமை,
 விரிகக. அா, அாததா டகூரிய, என, உருபும பொரு
 ளுமுடனெருககன. ந, எனரது, இனமை, வடமொழி.
 காராககரும, எச்சவுமமைதொக்கது. இாதம, அசுபோ.
 வேலிலதேல விண்ணுமண்ணு மிலையென்பதும். அசு
 ரா மாணமகலவ னொபதும், விளம்பியது.

செகமபுரவாசுதின் யெல்லாமருண்டு திராண்டுகொண்ட
செகமபுரவாதிருவனசெயவதெனநோமயல்செயயவனபு
செகமபுரவாசு மெனத்தூயில்வாசெப்ப பங்கபங்க
செகமபுரவா முால் செரதூராவென்னத தெளிதருமே.

செகம—பு
வாசுதின் யெல்லாம
மருண்டு
திராண்டுகொண்டு
அசெ—கம
புரவாது
இருவன
செயவது
என
செயய—வன்
புசெகம
புரவாசுமென
தூயில்வாசு
செப்ப
அபங்க
பங்கசெ
கமபு
உரவாமூல்
செரதூர
என்ன
நோ—மயல்
தெளிதருமே

உலகினு, முரினுமுள்ள
உருவாஅனைவரு நிரையாய
மயங்கி
கூடிக்கொண்டு
ஆடமுன தூதலைய
காப்பாருமல்
இவவிடம்
வெறியாடவிருமபல்
என்னவிபரிதமாம்
சிவரத—வலிய
ஆதிசேடன்
முதலிடமாக
கணவளருமரியால்
புகழ்பபடும
பங்கமில்லாதவனே
தாமனாயில்
சங்குதள
உரத்திமுழங்கும
திருச்செரதியனே
என்முசொன்னவுடன்
நோவும—மயக்கமும
தோரதுவிடும

நோ, மயல், எ. தெளிதரும, ப. நோமயல், நோவும
மயலும், என், எண்ணுமமைவிரிசக. செயவது, விண்ப
பெயர், நோமயல் கொண்டு கூட்டு வெறிவில்சகு.

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்தி டொடியவப்பல்கையினகீழ்
தெளிதருமுத்தமிழ் ழாந்ததாசேவித்து நின் டுதெனனாள்
தெளிதருமுத்தமிழ் தேயநகைவாசகச செலவிதினைத்
தெளிதருமுத்தமிழ் செவவேளிருப்பசசெவிசுனிததே

நாள	நட்சத்திராமபோல
தெளிதரு	விளங்கும
முத்து	முதறையும
அமிழ்து	அமிர்தையும
எயநகை	வெல்லுமபலலும்
வாசக	சொல்லுமுள்ள
செலவி	மங்கையாகிய
தினைத்தெளி	தினைகொழித்தநாயகி
தருமுத்தமிழ்	தருமுத்தத்தமுர்தின
செவவேள	முருகவேள
தெளிதரு	ஆராயப்படும
முத்தமிழ்	இயலிசை நாடகத் தமிழ்
வேதத்தில்	வேதத்தினும
தெயவ	தெயவீகமரண
பல்கையினகீழ்	சங்கப்பல்கையினும
இருப்ப	இருந்துபதேசிகக
தெளி	தெளிந்த
தரு	குரமுலின
முத்து (குருமுரத்தமாய)	முரது
அமிழ்நித்தர	எழுந்தருளிய சிவன
செவிசுனிததே	செவிசாயத்து
சேவித்துநின்றது	பணிரதுநின்றது
என	யாதுகாரணம

நின்றது, எ, என, ப. முரது, எனது, முத்தி, என
வலித்தது. குனிததேநின்றதுதெனக. முத்தமிழ்து, நகை
வாசகம், நிராநிறை. பாமகுருவான பாணமைகூறியது.

செவிக்ஞன ரவாரண நல்கிசைபூட்டவன சிரதையமபு
செவிக்ஞன ரவாரணமஞ்சலெனருண்ட துநீண்டகனமசு
செவிக்ஞன ரவாரண வேலாயுதிஞ்செரர துரநனகட
செவிக்ஞன ரவாரணவளளிபொ ருணமரெனநேடுமதே

கடசெவிக்ஞன ர

செவிக்ஞ

(என)

உன

தவா

ரணநல்கு

இசைபூட்ட

வனசிரதை

(என)

அமபுசெ

வி

ஞன ர

வாரணம

அஞ்சலெனருண்ட து

நீண்டகனம

செ

இகஞ்ஞன ரவாரண

உன ரவாரண

ரணவேலாயுதம்

செரரது

வாரணவளளி

பொருள

உரநன (எனசிரசில்)

மரெனநேடுமதே

பாமபுரிகாமலையனே

காதுசகு

உனது

நீங்காத

உரிமையைத்தரும

கீததியையணியவே

கடினவிருதய

கமலத்திருகஞ்ஞ

பழவையானசீவன

வருநதுகையில்

கோழிகொடி

அஞ்சலெனருளியது

பூவகனமததால்

பிரவியை

இப்படியில்

பதிசுருமாசையை

அமாபுரியயிலானது

அழித்தது

தெய்வயாணவளளியின

பொன்னடிகள்

வீரநிருநதன [வேறிலலை

யான தேட வேணடுவது

தேடுவது, என, ப. வீ, வீ, எனவும, உள்ளது, உன
அ, எனவுங் குறுகின. வீ, எனரது, எகதேசவுருவகம்,
இசை, உனது, குறமுகாம். நேயததமுநது நில் நிகழ்
ததியது, என எதிமரைவண்க குறிப்புமுரது.

தேடிக்கொடுமபடைகைககூ. ருடா துள்ளு. சீவின்மைமீன
தேடிக்கொடுமபடைகோமரணசிறைப்படவே. அறுபுத
தேடிக்கொடுமபடையாவெருராட்டன சிறைகளை யுர
தேடிக்கொடுமபடைமினகேளவன ருமுணை சிககெனவே

சே, வில்	இடபம், தினு
மை, மீன	மேடம், மீனம்
தேள	விச்சசிகமுதலிய
திகொடும	திக்கு, ஒட்டமும
படைகோமரண	படைத்திபிரமண
சிறைப்பட	சிறைசெய்தவரும
வே அறுபுத்தேள	மருந்தத்தேவருடன்
தி	புத்தியில்
கொடுமபடையா	திருகண்டையாத
வெருராட்டன	இரதானது
சிறைகளை	சிறைநீக்கினவரும
உரது (நீ, ரெருப்பில், சமணா) செலுத்திய	
எடு	எடுக்கையும
இக்கொடும	இவர்கொடுமையையும
படு	தாழ்த்திவிட்ட
ஐ	சுவாமிபும [செவவேளின்
மினகேளவன	தெய்வயாணை நாயகனுமான
ருமுணை	நல்லாளை
சிககெனவே	உறுதியாக
துமபடை	பாசம்பொருந்திய
கைககூ. ருமு	கையுள்ளருமன
அடாது (சமமை),	சொல்லமுன்
உளம்	மனமே
தேடிக்கோள	சம்பாதித்ததுகொள

உளம், எ. தேடிக்கொள, ப. ஒடும, ஒட்டுமெனக்கொ
ளக. செய்தவா, சொல்லெச்சம். தி, தலைக்குறை களை,
முதனிலமுருமு, உரது, முதல்குன்றியவீண. அருள
சம்பாதிதெனல். கூறியது.

சிக்ருதத்ததை வழங்காதிழரது தியங்குவாதே
சிக்ருதத்ததை வடிவேலெனாசிலா னபாசெந்தாள
சிக்ருதத்ததை கடிந்தேனலகாசுரு சிறுமிசுநிசு
சிக்ருதத்ததை யனகெல்பபோதுர திகழ்புயனெ உஅ

தத்தைகடிநது
எனலகாகும
சிறுமி
சுநிசுசிக்ருதது
அத்தையல
நகில
எப்போதும
திகழ்புயனே
அனபா, உன்னில
செந்தாள, உனது
சிக்ருத
சு
சுறு
அத்ததை
வழங்காது (நவ்ழியில்)
இழரது (பவ்ழியால்)
தேசு
இசுருத
தது
ஐ
வடிவேலெனாசிலா
தியங்குவா

களியோடடி
தினைகாகும
சிறுவ்யாய
மலகசுருவரில் வளாரத
அவவளளிராயகியின
முலைசசுவட்டால்
சதாசால்மும
விளங்குமபுயமுள்ளவனே
அனபாகள
திருவடிகளை
அகலா துறையககண்டும
இகழ்வான
சுறைவுபடும
டொருளை
கொடாது
இழரது
ஒளியும
மங்கிப்போக
உயாரத
அழகுள்ள [தாதகிலா
வடிவேலே என அவமுத
வருந்திவா

சிலா, எ. தியங்குவா, ப. இழுகு, இசுரு, என, இ
டைகசுறை, மருஉமொழி. தேசுமஎன், எச்சவடிமை
விரிமக. சீ, சி, எனசுருறுகிமு. கண்டும, சொல்லெச
சம. வேலைத்ததியாதவா விதனம விசமபினது.

திசுமூமலங்கர கழல்பணிவாரசொரபடி செயயவோ
திசுமூமலங்கர பசலூசெருத்தணி செப்பிவெண்பு
திசுமூமலங்கர பருளுமெனனாமைண சேணையுபா
திசுமூமலங்கர குணாததோனலதிலை தெயவங்களை

திசுமூம	விளங்கும
அலங்கல	மாலையையணிந்த
கழல்பணிவாரசொரபடிசெயய	(தனது) திருவடி வணங்குவோ
ஒதி (தேவாரமுதலிய)	வாக்கினபடிநடக்க
சுமூமலம் (தன)	உணாததிருவினவரும
சரபசலூ	சோழியையும
செருத்தணி	அமாரபதியையும
செப்பி	திருத்தணியையும
வெண்புதி	துதிசெயது
சுமூமலம்	திருவெண்ணீருனது
கரபு (பாமபொருளையுணரும)	முமமலங்களை நீகரும
அருளும	ஞானதிதை
எனனா	திரதருளும
ஆமணசேண	என்முரினையாத
உபாதி	சமணத்திரிண
சுரு	உபாதியான
மலங்கரகு	கழுவினேறி
உணாததோனலது	கலங்கியழியுமபடி
	வாதுமொழிந்த சம்பந்த
	ருமானசுவாமியன்றி
இலலைதெயவங்களை	பிரத்தியக்ஷிமான தெயவங்
	கள வேறின்கு

தெயவங்களை, எ. இலலை, ப. ஒதி, வினையாலையும
போ. கழுவும, எனரது, சுமூம, எனசுருதாரது. செ
ப்பி, வினையெச்சம், எனனா, எனனும, பெயரொச்ச
வினாகொண்டது. செவவேளே தெயவமெனச்செப்பல்

தெய்வமணமபுணா தீகாலவெளிசெய்த தேவரைத்
தெய்வமணமபுணா ராரிகுமரு செசசையரதாராத
தெய்வமணமபுணா ருங்குழலாளை ததினைப் புனத்தே
தெய்வமணமபுணா கரதவென்னீருங் கடிதழுவே

தெய்வம
மண, அம்பு
உணா
தீ, கால
வெளி
செய்த, தே
வரைத்தது
எயவ (ராமகோத்தனம்)
உங்கடத்தழுவே
மண, அம்பு
புள, ராரிகு
மருக
சேசசையரதார
தெய்வ
மணமபுணரும
குழலாளை
தினைப்புனத்தே
தெய்வமணம
புணாகரத்
என்னீர்

தெய்வங்கனையும
பூமியையும, நீரையும
அறிவையும
தீயையும, வாயுவையும
ஆகாயத்தையும
படைத்த, பிரம்ம
எழுதினவியை
செய்க்கும், ஆதிலால்
உங்கடபாவமகல்
விளங்கும் அழகுள்ள
கருடாருடனாகு
மருகோனே
வெட்சிமாநியணியும
தெய்வமே
வாசனையணியும [யை
கூரதிலுள்ளவள்ளிராயகி
தினைப்புனத்தில
காரதருவமணமாக
கூடினகரதசுவாமியே
என்றித்தியுங்கள்

நீங்கள், எ. என்னீர், ப. வரைத்தது, வினைப்பெயர்.
எயவ வினைமுற்றி. உங்கடத்தழுவே, என்றது கொண்டு
கூட்டி. ததி, தயர்மொழிக்குமெனல்.

தீதாவசவ அபவிகாமணணி லும விண்ணி லுஞ்செந
தீதாவசவ நியாயஞ்செயவேதியோதியங்காத
தீதாவசவ நிமலாசெல்வாசாக்கிரவசத்த
தீதாவசவன புறப்பாரொழுமுத்திசித்திக்கவே நய

மணணி லும	மண னுலகி லும
விண்ணி லும	விண னுலகி லும
தீதாவசவ	அரித்தியபோகநகலோ
அ அபவிகாம	நுகருமபடி
செநதீ	சிவரத அக்கினி தேவன
தா, அச	எறுகி ற ஆடடை
அநியாயஞ்செய (மகத்தில்)	கொல லும
வேதியோ	பிராமணரோ
தியங்கா (நீனியப்படி)	மயங்காமல
வசவ	திடபமுள்ள
நிமலாசெல்வா	சிவகுமாரனே
தீ	நல்லரிவை
தா	தரதருளென லும
சாக்கிரவசத்து (கருவிகாண முள)	சாக்கிரநிலையி லும
அதீதாவசம (கேவல)	துரியாதீத நிலையி லும
அனபுற (உன்னில)	நேயத்தமுரதவும
முத்திசித்திக்க	முத்திசித்தியாகவும
பார (நமமை)	கடாஷிசித்தருள
எ லும	என றுதுதியுங்கள்

வேதியோ, எ. எ லும, ப. வசவ, இகழ்வானபோக
மெனக்காட்டலால், ஆகுபேயா, மணணி லும, விண்ணி
லும, முத்திசித்திக்கவே, என றவை, கொணடுகூட்டு,
கிரியையொழித்து, ஞானமவேணடுமெனல், கூறியது.

சித்திககத்ததது வருத்திபாலக செச்சசைகுறிஞ
சித்திககத்ததது வாததியினமாவென ட சேவகவிச
சித்திககத்ததது வாவாயமொழிமாதாககெனாநினைவா
சித்திககத்ததது வருத்தபப டாது ட சேதனமே, நக

தததுவ
ருத்திபாலக
செச்சசை
குறிஞ்சித்திகக
ததது
உவாததியின
மாவென ட (மாவான)
சேவக
இககு
அத்தததுவா
வாயமொழி
மாதாககு
எனும்
தினை
இச்சித்தது வாசித்தது
இககு (காம)
அத்ததது
வருத்தபபபாது
ந ட சேதனமே
சித்திகக

தததுவருபியே
சுவகுமாரனே
வெடசிமாயையணியும
குறிஞ்சிககினைறவனே
ஆலைமோதும்
உப்புக்கடலின்
ஞானசெய்தத
வீரனே
கருமபும
சிவகதபவன முரிகா
சொல்லுமவாயுமுள்ள
மடவார்ககு
என அனாககப்படும
காமநூல்களை
வீருமபிப்படித்தது
இமமணனாசையிலும்
பொன்னாசையிலும்
தினபமடையாது
நல்லஞானம்
கிடைக்கவருள வேணும்

நீ, எ. அருள, ப. இது குறிப்பெச்சம். இக்கத்தததுவாவாயமொழி, எதிரிநிரினை, அத்திம், அத்திம் எனநின்றது. சித்திகக, இச்சித்தது, வாசித்தது, எனநிலை, கொண்டுக்கட்டு. ஞானம், அருளெனல கூறியது.

சேதனரதர துறையென மமைசெப்புங்குருந் துறைகா
சேதனரதர துறையல்லிமனவாவிச செந தூரகருத
சேதனரதர துறையென டநியா திரநீங்கிரெஞ்சே
சேதனரதர துறை மரமுரமுடித திரிகைவிட்டே

ரெஞ்சே

சேது (இராம)

அனரதம

துறைமரமு

உரமுடி (கவனமாய)

திரிகைவிட்டே

அசேதன

அரதம

துறையென டநியா

திரநீங்கி

சேதனரதரது

உறு (அருமபேராய)

யெனஅ

உமைசெப்பும

குருந்

உறை

காரசேது

அனம

தரதுறை

அல்லி

மன

வாவி

செந தூரகருது

மனமே

சேதுமுதலிய

அளவில்லாத

கடல், ரதிசுளங்குவவில்

போயமுழுதி

வருந்தலைவிட்டு

அருஞானத்தில்

முடிவே

முத்தியென டநியாதவரின

கூட்டமொழிந்

திருமுலைப்பா லூட்டி

வந்தவதரித்த

சுவாமியெனஅ

பாவதிபுகழும

பால்னாருமாவேள

அமாரதருளிய

சிவந்தகாலுள்ள

அன்னங்கனும்

நாலுட்டுளையான

ஆம்பல்கனும்

நீங்காதிருக்கும்

வாவினைசூழப்பட்ட

திருச்செந தூரைத் தியானி

ரெஞ்சே, எ. கருது, ப. அசேதனரதம, எனநதில்
அசேதனைவரதம, என, வகாமெயவிரிகக. தனம, அரு
பெயா. கொண்டுக்கூட்டு. திருச்செநதியைத்தியானி எனல

திரிகையிலாயி லெல்லா பிமணவிண்டரு சீர்பாத
திரிகையிலாயிவா னந்தநாடகி சேரிடகோத
திரிகையிலாயி மிகஞுமைந்தா செந்திலையொருகால்
திரிகையிலாயி ககோடி சுருளேடுநிதிருத்ததுளமே

திரிகையிலாய	மாறுபடாத நித்தியனே
இரவு, எல்	இராப்பகலையும்
ஆழி, மண, விண,	சுடல்மணவிண்ணையும்
தரு (மூவா முதல்வனாகி)	சிருஷ்டித்தவரும்
சீர்பாத்திரி	பிரமகபாலம்பலிககலமாக கொண்டவரும்
கையிலாயி	கயிலாய முடையவரும்
ரவு	ஆவாரமுள்ள [னுகும்
ஆனந்தநாடகி	ஆனந்தநடேசருமான சிவ
இமகோத்திரி	இமையமலையினும்
கையல் (மேனை)	கையிலும் வளாரது
சோ (இச்சிவனிடம்)	சேனதிருக்கும்
ஆய	பாவதிகும்
ரமிககும் (மனதை)	இரமயியமாகும்
மைந்தா	புதல்வனே
செந்திலாய	திருச்செந்தியனே
ஒருகால்	ஒருதாம
திரிகையில் (குலாலன்)	சககாரு சுருளிவாமுன
ஆயிரககோடி	ஆயிரங்ககோடி தாம
சுருளேடும	சுருளேடுவதாகிய
திருத்ததுளமே (என)	மனதைத் திருத்தியருள்

நீ, எ. திருத்தி, ப. மூவாமுதல்வனாகி, எனரது, குறி
பபெச்சம். ரவு, வடசொல். பாத்திரி, கயிலாயி, நாடகி
இகாவிகுதி குறிப்பு விண்பபெயா, ஆண்பாலகுறித
கிண. மனதைத்திருத்தியருளெனல் கூறியது.

திருத்திளவாரிகல்போதுடனசேணமழைதூங்குஞ்சுங்க
திருத்திளவாரிதிகண்டியிலர்செயன்மாண்டசிறதை
திருத்திளவாரணனைசெநதூரையன்னளசெமமேனியென்பு
திருத்திளவாராசடையீசாமைநதாவினிசசெசசைநல்கே

திருத்திளவார	திருத்திளசியணியரியின
இகல்	(கருநிறத்தை) பகைகரும
போதுடன	(காரகாலமுடன)மாலைக்காலமாயிரமு
சேண	ஆகாயத்தினின்று
மழைதூங்கும	மழைபெய்கின்றது
சங்கதி	சங்குகளை
திருத்தி, உள	திருத்திமிடமுள்ள
வாரிதிகண்டியிலர்	கடல்கண்ணுருங்காது
செயன்மாண்டசிறதை	மெய்மறந்தமனதை
திருத்தி	ஆழமிதற்கு
உள, ஆ	உரியவாயாவா
ஆனை	(என்னுடைய) தாயானவள
செநதூரையன்னள	செந்திற்பதிபோலானாள்
செமமேனி	சிவந்ததிருமேனியில்
என்பு	எலும்பையும
உதிருத்திள	உதிரத்தக்க நீரையுமணி
வாராசடை	நீண்டசடையுள்ள
நசாமைநதா	சிவகுமாரனே
இனி	(சகிக்கப்படாது) இனிமேல்
செசசைநல்கே	வெட்சிமால்தந்தருள

மைநதா, எ. நல்கு, ப கண்டதுண்டங்கனி, என்ற
துபோல, சங்கதி, என்ன, பகுதிபொருள் விசுதி
வீரமெழுப்பலான மாலுக்கால்மவருவிக் கப்பட்டது
ஆ, எதிர்மறைவிலு குறிப்புமுறமி. உள, என்றது,
உள, என, ஆ, விசுதிசுநி, உள, என நினைந்து. வெ
ட்சிமால் வேண்டிமெனல.

செச்சசையவாவி கலைபிலவலவாயிடைச சேடனி ரகச
 செச்சசையவாவி பருகுருசிகாவல செநகைவெந்தி
 செச்சசையவாவி விடுகெனுருசெலவநின னுள னுடச
 செச்சசையவாவி னுயிரவாழவியலரு சோபபி னுமே

செச்சசைய		ஆடுள்ளவகுகினியே
செநகை	(உளது)	கெந்தகையேந்தி
வெந்தி	(இவ)	வெவலியவன ருபொரணியை
வாவி		சாவணத்தி ரு கொடுபோய
விடுகெனும		விடுடனது அனருள வி
		டடபின அதிலவதரித்த
செலவ		முருகோனே
வலவாயிடை		கூவாயினிடை
சேடனி ரக		பாமபிருகக
செச்சசையவாவி		சிவந்த மலை னுயிரை
பருகுருசிகாவல		குடிக்குமயிலோனே
நின னுள		உனதுதிருவடிகளை
அனுரு		கிடமித ருக்கேதுவான
அசச	(எவகள்)	ஆனமாவானது
எசச		இளைத்து
கையவாவின		கைபுலவாசையால்
உயிரவாழவு		உயிருடனவாழத்தை
சோபபி னுமே		செலவமதிகரிப்பி னும
இனியலம்		இனியுடையேமல்லேம
செச்சசைய		வெடகிமாகையனே
வாவி கலையில்		வினாவில் வந்தருளுவாய

செச்சசைய, எ. வா, ப. விடுகெனும, அருத்தாரிதி
 வென, என ருதுபோல, இசையெச்சம, அனுரு, அசச
 எசச, குறிமுகாம் ஆலம், உளப்பாடமிததன்மைப்பன
 மைக குறிப்புமுடி. பிரபஞ்ச விருப்பொழிதல்.

சோககைவனப்பு மலாவேங்கையானவன செஞ்சிலையோ
 சோககைவனப்பு நித்தத்தவவேடன நினைவனைககு
 சோககைவனப்பு னமதுருககாட்டிய சேயதமிழ்நா
 சோககைவனப்பு நிமிரசடையோனமகனசிர ட்டிககே

வனப்புமலா	அழகியபூமலரும
வேங்கையானவன	வேங்கைமாமானவனும
செஞ்சிலையோ	செவ்வியவிருகாவரின
சோ (சுரதேகமான)	தனமையை
கை (தாமே)	வெறுகருமபடி
வனப்புனித	வனத்திடுபுனிதமான
தவவேடன	தவவடிவுகொண்டவனும
தினைவனைககும	தினைகாககும
சோககு	சிரந்தவளளிநாயகிககு
ஐவனப்புனமது	மலைநெல்லினைபுனத்து
உருககாட்டியசேய	வடிவகாட்டிய வேளும
தமிழ்நூல	இய. ட்டமிழ்நூலின
சோககு	முப்பதிசேருககும
ஐ (புலவனாகிய)	தேவனும
வன, புல	கங்கையு மறுகுமணிரத்
நிமிரசடையோன	நீளசடைச்சிவனுடைய
மகன	மைந்தனுமானசுவாமியின
சிர ட்டிககே	திருவடியடைத்தரு
சோககை (மனதை)	திருத்துதல்
வனப்பு	அழகாகும

சோககை, எ. வனப்பு, ப. சோககை, பண்படியாழிநாத
 வினைப்பெயர். என்னுமமை வருவிகக. சோககைவனப்பு
 கொண்டுக்கூட்டு. மனரதிருத்தல், அழகென்பது கூறல்.

சி ர ம ப ல த தை யா ன பு ரெ ய தூ ற ி ரி சி ர தை ப் டு ரு
சி ர ம ப ல த தை வா ஞ் ன தீ ப மி ட டா ர க ரு ப ப ரி
சி ர ம ப ல த தை ய ரு ஞ் னு செ ர தூ ரா ப கை க ரு ல் மா ரு
சி ர ம ப ல த தை ப ப தி வா ர தோ ளி லி ர தீ வா மே ச சா

சி ர ம ப ல த தை யா	ஞா ன வெ ளி யா ன சு வா மி யு ம
அ ன பு ரெ ய	ப த தி ரெ ய யா க
தூ ற ி ரி (ஆ க ம)	தூ ல தி ரி யா க
சி ர தை	தி ரு த ய ம
தி ரு ம, சி ல (தீ ப ம)	எ ர டி த க ழி யா க
த ம (த ம ம)	தி ரு ளா ன ஆ ண வ ம ம
ப ல த தை வா (வி ட ய ரு ப மா ய)	ப ல த தி கி ம பு ல ன க ளு ம
அ ஞ் ன (ஆ ரோ ப மா ன)	அ ஞ் ஞா ன மூ ம க ல
தீ ப மி ட டா ர க ரு	ஞா ன ஒ ளி யே ர ி ன வ ரு க ரு
ப ரி சி ல	ந வா க
த ம ப ல த தை	த ம து சா யு ச சி ய த தை
அ ரு ஞ் ம	அ ரு ஞ் கி ன ர [யி ன
செ ர தூ ரா	செ ர தி ஞ் த ரு மா ன சு வா மி
ப கை க ரு ல் மா ம	ப கை க ரு ல் மா ம பூ வா கி ய
சி ர ம ப ல	சி ரி ய அ ம பு க ள ல ல
அ வா ர தோ ளி ல	அ வா அ ழ கி ய பு ய ங க ளி ல
தி ர தீ வா மே	நீ லோ ர ப ல மே [து
தை ப ப து	தி ரு த ய மு ரு வி வ ரு த து வ

தி ர தீ வா ம, எ. தை ப ப து, ப. த ம, எ ன ர து, த ம ம, எ ன ம கா ம வ ரி க க. சி ர ம ப ல த தை யா, எ ன ர து, சி ர ம ப ல ம ல் மா ன, எ ன, அ ல் வ ழி, த மு வா தி தோ டா யி ர அ. எ ன னு ம மை, தி லா க க து. ம த ன பா ண னை ம ர தி ல, மா ம பூ, தி லா டா ம பா ண ம, ப ச கி ல செ ய வ து. நீ ல ம, கி ர தா ம பா ண ம, ம ன தை வ ரு த து வ து, ஆ த ல் ல, மா ம பூ, தை ப ப தி ல கி லெ ய ன அ ம, நீ லோ ர ப ல ம, தை த தி தி ன அ ம, ஒரு பெ ண சு ர னு க, ஆ ன ம ரா ய கி சு ரி ய து.

திவாகரதரி தாமபகிராருறவானசெமபொன
 திவாகரதரி யர்நொந்தபோதின்ற செச்சையவிர
 திவாகரதரி சிற துணாபாகசிவகாண
 திவாகரதரி புதிருனதிடிசேமரடபே

உறவான	(எனக்கு)	உறவானவா
செமபொநீவா		செம பொனவினை தீவுள
		செலவா யிருந்தாலும்
ஆகரதரியா	(நான)	பாவரு சங்ககமாட்டாது
நொந்தபோதினில		வருந்தினை போது
திவாகு		கரிந்தவாகு அல்லது
அரதரி		வண்ணேதினபதோனும்
தாமபகிரா	(ஆவாளனக்கு)	பங்கிடார, ஆதலின
செச்சைய		வெடகிமாவையனே
இரதிவா		நிலேரபலனே
கரத		கரதசுவாமியே
கரதரி		மலைக்குசைவளளி ராயகி
சிற துணா		தெய்வதயாண
பாக	(இரு)	பாகமுடையோனே
சிவகாணதிவா		சிவகாணமாமபுத்திவா
ரிபுதீ		புகைமுடித்தருளும
உனதிடி		உன்பாதமே
சேமரடபே		திருசமுமுயிரத்தணையும

அடி, எ. நடபு, ப. சிவகாணமாவது, இருமபுதிவண்ண
 மாதலபோல, அரதக்காணமுதவிய பாசனேகிச சிவரு
 பமாய நிர்நல. அரதரி, ஆகுபெயா. இப்பயன, கொ
 ணடுகூட்டு. பாதமேபுகலீட்டுமெனல் கூறியது.

சேமாவிகம படையாகவீசுபதேசமுநநூ
சேமாவிகம பலரதருவாயசெருவாயவெருஞா
சேமாவிகம திரித்தாயவருத்தியவனநிறெனநல
சேமாவிகம புயவாளிவிணடினாத்தெணடியே

சேம, அவிகரு	சிவரதருநியனதுபகைதீ
அம, படையாக	நீரைப்பாணமாக
வீசு (கையால்)	நிறைகரும
உபதேசம்	மந்திரமும்
முநநூல்	முப்புரிநூலுமுள்ள
சேமா	காப்பவானலேதியின்
அவிகரு	அவிப்பாகத்திரு
அமபலரதருவாய	நரபலனளிப்போனே
செருவாய	போருடைய
வெருஞா	கொடியஞான
சே, மா	வயிரமாமாததால்
விகம (தேவருகருவரத்)	விககனத்தை
திரித்தாய	ஒழித்தவனே
அனநில (காமசினனமான)	அனநிலும்
தெனநல (தோரான)	தெனநிலும்
சே (மணியொலி)	இடபமும்
மரு, அவிகரு (வில்லாய)	மணமுளவகருமபும
அமபுயவாளி	தாமரைப்பூவமபும
விண்டு	விட்டுவிட்டு
இரை	முடிவகும்
தெணடியே	தெளிந்ததினாககடலும்
வருத்திய (எனனை)	வருத்தினனை

அனநிலமுதலிய, எ. வருத்திய, ப. மரு, எனநிலி
முநநூலுமுள்ளோவழி, எனநிலி, உகாங்கெட்ட
து அருருவாய, எனபது, குறிப்பெச்சம். அனநில
முதலிய, வருத்தினமை, கூறியது.

தெண்டனபுரதா வகருநிலவாழகந்திரதுவிது
தெண்டனபுரதாலோசருசெருதசெருளேயகனைவாய
தெண்டனபுரதா நரகேளசி னுவாழ்செயதெமமைத்
தெண்டனபுரதா வினபடி நாககிய தீராகே

தெண்டன	வணங்குகிறேன
புரது (உயினை)	காப்பாற்றி
அவகருநில	திருச்செங்கோட்டுமகையி
வாழகந்திரதுவி	வாழ்வந்திரதுவாமியே
சிரதுவி	சமுததிரதுதில
உததெண்டன	வலியஞான
புரதாலோகம	இந்திரலோகம்
செருது	அழியாதபடி
செருளேய	சங்கரித்தோனே
தெண்டன	தெண்ணிள்ளநமன
புரதா	தொன்முதொட்டுவரும்
அம்	அழகுள்ள
நரகேள	நல்லசுந்தரதாரும்
கி னுவாழ்செயது	பிள்ளைகளும்
அழ்செயது	அழும்படிசெயது
எமமை	நமமுயினாப்பிரித்து
தெண்ட	தெளிந்த
தன்புரம்	தன்னகரிக்கொடுபேய
தாவினபடி	கட்டளைப்படி
நாககிய	தள்ளுகிடமாகிய
தீராகே	கொடுராகாககிணைய
கனைவாய	ஒழித்திருளுவாய

செருளேய, எ. கனைவாய, ப. ஆககிணை, ஆகுபெயர்
புரது, வினையெச்சம், வாழ, என னுமவினைகொண்ட
து. கனைவாய, கொண்டுக்கூட்டு. நமனவாழை நீக்கி அரு
ளெனல் கூறியது.

திருநதினத்து தாசு செவ்வாபா றசென றெனா சென பதோ
திருநதினத்து முதிரான லஞ்சுடச சோர துசுநி
திருநதினத்து னிகளை செங்கோட்டி னன செநதி ல்லோ
திருநதினத்து தவத்துப் பிச சதுஞ்செய்யவ றுறே

திருநதினத்து	புத்திகெடுங் கூட்டத்தும
உதாம	உதாத்தவமபேசும
செவ்வாபா ற சென ப	செவ்வரிட முமபோய
என கென பது	என கருதிவிசெயக ளனு
	இாககசெய்வதாகிய
தாதினம்	ஒப்பா றுமையானது
தினத்தும	நாடோறும
உதிரானலம்	வயி றுபபசியாககினி
சுட	தகிகுமபோது
சோர துசுநிம (அதனுடன்)	கூடித்தகிகும
தி	(இக) கொடிதான [யும
நதினத்து னிகளை	நமதுநித்திய துன்பங்களை
செங்கோட்டி னன	திருசசெங் கோடுள்ளவன
செநதி ல்	திருசசெநதிப்பதியில் [து
அந்நீ	அத்தீரத்தமானது
அத்து, உதிவு	சிவபபைககொடும
அத்துப்பு	அப்பவள நிகருமவாயில்
திருநதின	இனியசங்கி னிமபோல்
இசதம்	வெணமைநி ருத்தை
செய்யவ றுறே	செய்யவல்லதோ

ரோ, எ, வறு, ப. இதுகுறிப்புமுற அ, வல்லது, எனவிரியும. நரது, பண்புவமை. துப்பு, உவமேயமான ஆதாதைதககாட்டலால், உவமையாகுபெயா. இசதம், வெணமைகாட்டலா, குணிகுண ஆகுபெயா. துப பை, என, இரண்டாவது விரிகக, நாணநாட்டம். பாங் கிகுடி. பாசரீககினமை, குறிப்பா வுணாததிர் அ.

செய்யசெந்தாமனாயில்லாதமாதூடனசெந்தினைசூழ
செய்யசெந்தாமனா மாணாசிலம்பிச்செந்திறையுரு
செய்யசெந்தாமனா யென்னுங்குமாராசி நுசந்தங்கைச
செய்யசெந்தாமனா சோவதென்றேவ்வினைசேயதொலைத்தே

செய்ய		சி நுபாத்தியுள்ள
செம்		ஒழுங்கான
தாமா	(செறுகுடி)	என்னு ரகாததாருக்கு
இல்லாது		தெரியாதபடி
அமாதூடன		அவ்வளவியமமையுடன
செந்தினைசூழ		செந்தினை வினையும
செய		கொலையும
அசெம்		காட்டாடும
தாமனா		தாவும்மனையும
மாணா		மாணுநிறைந்த
சிலம்பில்		மலைபின்கண
செந்திறையும	(காத்தருவமணமாக)	கூடியருளும
செய்ய		செவவேளே [ன
செந்தாமா		அழகிய கொணையுள்ளிவ
ஐயென்னும		ஐயனேயேன நு புகழ்ந்த
குமார		குமாராகவாமியே
சி நுசந்தங்கை		சி நுசந்தங்கையணியும
செய்ய		அழகுள்ள
செந்தாமனா		திருவடித் தாமனையை
வினை	(என்னுடைய)	திருவினைவினையும
சேய		தூரத்தில
தொலைத்தே	(நான்)	ஒழித்ததுவிட்டு
சோவதென்றே		அடைவதெக்காலம்

சோவது, எ. என்னு, ப. தாமம், ரகாம். யாவும்,
என்றதில், யாவையுமுடிய வீரநிருந்தான, என், ஐகாம
வந்ததுபோல், தாமா, தாமனாயென், ஐகாச சாரியை
பெற்றது, பதமடைவ தெக்காலமென்பபகாரத்து.

சேதாமபலதுறை வேறுமபண்கவனகசெல்வநரதன
சேதாமபலதுறை யாதசி ருயன நிருமருக
சேதாமபலதுறை செவவாயகருகுத்திதிருத்தமுத்திச
சேதாமபலதுறை யீதென டெனகருபதேசநலகே

சேதாம	சேதுமுதலாக
பலதுறை	பலதீர்த்தங்களும
வேறுமபணி	யாவும்வழிபடத்தகக
கவனகசெல்வ	காங்கேசனே
நரதனசே	நரதகோபனபாலன
தாமபலது (நவந்திதினை)	கயிருலனநி
உறையாத (மருளுனநினும)	கட்டுண்ணாத
சுருயன	சுரிநிடையன
திருமருக	அரிதிருமருகோனே
சேதாமபலது	செவவாமபலின
உறு, கி	மிகக, அழகிய
செவவாய	சிவந்தவாயுள்ள
குறுத்திதிருத்த	வள்ளிபங்கனே
முத்திசசே (எனகரு)	முத்திகருமுள்ள தூரத்தை
தாம	கடப்பதங்கிய
பலதுறையீதெனறு	பலந்தருவழியீதெனறு
எனகருபதேசநலகே	எனகருபதேசித்தருள

நீ, எ. நலகு, ப. சேயாகியசுருயன, என்கூட்டுக. தா
வும, தாம, என்கருறுகியது, மெய்வழி உபதேசியெ
னல்கூறியது.

தேசமபுகல் வயிலேயெனச்சிறைபுகுகொருநகந
தேசமபுகல் வணவாரிசெந்நவனிச்சருப
தேசமபுகல் திகவாசகனசிநிதோராகிலனமாந
தேசமபுகல் கமுதவிமாணச செருசசெயவதே

ஒருகம	(ஐரதினமிவான)	ஒருதலையை
தேசமபு		இழந்தபிரமன
சிறைபுகு		சிறைபபபடு
தேசமபுகல்	(எனகரு)	உரைவிடமுரதருசமும
அவயிலேயென		அவவேலேஎனச செயதவ
கல், வண		மாககல்முளவளை [னம
வாரி	(வருணனேவிய)	கடலை
செந்நவன	(உக்கிரவழுதியாகி)	வரநசசெயத
நசரு	(பிதாவான)	சிவனுசரு
உபதேசமபுகல்		உபதேசித்த [ள
அதிகவாசகன		உத்தம வாசகனுமானவே
மாம		மாமபூவான
தேசமபு		ஒளிதங்கியபாணம
கல்கமுதவி		கல்கருசெயது
மாண	(மானபாணவயுள)	இமமங்கையுடன
செருசசெயவதே		போரடுவதை
சிறிதோராகிலன		அரபமுமரிசுருனிலை

அதிகவாசகன, எ. ஓராகிலன, ப. தேசமபு, வினைத
தொகை. செயதவன, சொல்லெச்சம. செந்நவன, நச
ன, செந்நவனாகிய வீசன, என, இருபெயரொடடு,
பணபுத்தொகை. சிறிதுமென, எச்சவுமமையும, செய
வதையென, ஐயுருபும விரிகக. கொண்டுக்கூட்டு. மதன
மாமபூவாளி வருத்தலை அரிகிருனிலை எனல்கூறியது.

செருகுகுமபாாக வயிராவதத்தெய்வயாணமணரு
செருகுகுமபாாக துனரதோயகடமப செகமதநூல்
செருகுகுமபாாகம நிருபனரதரதெளிவியமபு
செருகுகுமபாாகம விடுங்கடைநாளுரதிடமபெறவே

செரு	போரினையும
குமபம	மததகததையும
பாாகம	கோபததையுமுள்ள
அயிராவத	அயிராவதத்திடமவளாரத
தெய்வயாண	தெய்வதயாணயின
மணம	வாசனையும
செருகுகும	இறுமாபபும
பாாகம	(மலாத) தாதுகருமணிந்த
துனரதோய	கொங்கையினமுழுசும்
கடமப	வெடகிமாணியனே
செகமதநூல்	உலகிசமையநூல்களின
செருகுகும	மயக்கததையும
பாாகம	(இதா) வேதாகமங்கனையும
நிருபன	நிருபிதததேவனே [ம
அமபுசொ	தாமனாயிப்பிரமாணவரு
உகரு	இறரதுபோக
உமபாாகமவிடும	தேவரொல்லாமழியும
கடைநாளும	இறுதிககாலத்திலும
திடமபெற	(அடியேன) நித்தியததுவமடைய
அரதம	(தததுவ) முடிவானபொருளை
தெளிவி	விளக்கியருள

நிருபன, எ. தெளிவி, ப. நிருபன, அணமையியல்பு.
இரண்டாமுருபுடன், எண்ணுமமைவிரிகக. உகருஎன
ரதனவினை, விடும, என்னும, பிறவினை கொண்டது.
உபதேச உணமையருளேனல் கூறியது.

திடம்படுகத்ததுங் கெடாகனமலோகசசி லுசுமசசோ
திடம்படுகத்ததுந் திரித்தமபுவாலியூ ததுமபததுத்
திடம்படுகத்ததுந் தெறித்தானமருசதிருசுமமம்
திடம்படுகத்ததுங்க நகங்குனித்தவனசேயென னுமே

திடம்படு

உகத்தும்

கெடா

கனம்

லோக

சிலுசும

அசசோதிடம்

படு, கத்தும்

திரித்த

வாலியூத்தம்

பதது (இராவணனுடைய) பததென னும

திடம்படுகத்தும்

அம்புதெறித்தான

மருக

திருசு

மூமமதிள

தம்படு

உக

துங்கநகம்

குனித்தவன

சேயென னுமே

(அழியாது)

(பூவ)

(மண)

(அழிந்தது)

(வில்லாக)

உறுதிநிலைய நியும

உகாந்தத்தினும

நித்தியாய்ருப்பீர

வினையால்

உலகிலுண்டாகும்

நஷ்டத்திராயங்களையும்

அககணிதநூல்

பாடுமபித்தரநியும

மாநிவீட்டு

வாலிமார்பிலும்

பததென னும

வலிமையுளதலைகளிலும்

பாணமேவிய அரியின

மருகோனே

மாறுபட்ட

முப்பாங்கனும்

தோநியவிடத்தில

நீராயவிமூமப்படி

மகாமேருவை

வளைத்தகிவனுடைய

குமாரானே என அதுதியும

நீர், எ. என னும, ப. திரித்தது, என னும, வினையெச்சம்
என னும, என ர முந் அவின்னொண்டது. படு, பாடு
என நீட்டிக. நஷ்டத்திராயங்களாவன, அத்தம், புத்திரம்,
களத்திரம், என முன மும். மதிள, ஆகுபெயர். சுவாமியை
யைத்துதியுங்கள், என லக்ஷியது.

சேயவனபுரதிவனவாசமா துடனசோரதசெநதி
 சேயவனபுரதிகனிசாசாரதசோரதவென்னி
 சேயவனபுரதிபனிப்பானுவெள்ளிபொன செநநதி
 சேயவனபுரதிதடுமா ழவேதருகுசேதமினே

சேயவனபு	செவவிய அனபினால்
உரதிவன	கானயா றுளகாட்டில்
வாசமா துடன	வசித்த வள்ளிநாயகியுடன
சோரத	கூடியிருந்த
செநதிசேய	திருச்செநதிசேயோனே
வனபுரது	வனமையி லுயாரது
இகல	மா றுபட்ட
நிசாசாரதக	அசாருக்கியமனே
சேரதவென்னில்	செவவேளையென்றால்
சேயவன, புரதி	செவவாய, புதன
பனிப்பானு	சந்திரன்
வெள்ளி, பொன	சுககிரன், வியாழன்
செநநதிநோன	ஆதித்தன்
சேயவன (இவனுடைய)	மகனசனியென்னு மிவவெ
புரதி	ழக்காக வககிநோதயத்தால்
தடுமாற	புத்தியானது
எது	சலனப்பட்ட
(வரும)	காணமும
அருகுசேதம	பெருங்கேடும
இனே	இல்லையாம

எது, சேதம், எ. இனம், ப. கந்தசுவாமியைத்ததி
 ததால், கிரகங்களால் வருதோஷம், இல்லையெனல் கூறி
 யது.

சேதகமொன் அம்மனாதிபுரதாதையுரதேடரியா [எ
 சேதகமொன் அருசுதவநாயங்கிண்கிண்செச்சையநதா
 சேதகமொன் அம்மவகைபணியாயினிததீயவினைச
 சேதகமொன் அம்மரியாதுழலியிச்சித்திமே

சேதகம்	(கேதகையில்)	ஒனரிழந்த
ஒன அம்		பிரமணம்
மனாதிபும		மனமுதலிய காணமும
தாதையும	(இவன்)	பிதாவான ஆரியும
தேடரியாசே		காணநகரிய சிவகுமாரானே
தகு, அம், ஒன அம்		தகுமழகுபொருந்திய
சதவகை		சதவகைகளும்
அங்கிண்கிணி		அழகியகிண்கிணியும
செச்சை		வெடகியுமணிந்த
அந்தாள	(உனது)	திருவடியில்
சேது, அகம்	(என்)	சிவரத இருதயம்
ஒன அம்மவகை		கூடுமவகையை
பணியாய		அருளுவாய
இனி	(அருளாயேல்)	இனிமேல்
தீயவினை		கொடுமிருவினைகளையும
சேதகம்		சேருமனை முதலவிடயங்
ஒன அம்	(கேவலமான)	முத்தியையும [கணையும
அரியாது		பகுத்திரியமாட்டாது
உழலியா		சுழலுமானமாவானது
சித்திமே		சித்திமேபோலமங்கும

நீ, எ. பணியாய, ப. பிரமண, ஒனரிழந்த, இழிவு
 அருளாயெனல், குறிப்பெச்சம். வினை, சேதகம், ஒன
 அம், என்நவநினை, கையுருபும, எண்ணுமமையும, விரி
 கக. சேதகம், உருவகம். உயிர், அருபெயர். ஆனமா,
 அருளிலதேல், அழியுமெனல், கூறியது.

சித்திராமிக்கனவிலவா டுவென்ததெளியுந தவவா
 சித்திராமிக்கனெறிகழிநதேரகினிசசெசசையவ
 சித்திராமிக்கனகருமுதேதோகைதிரத்திமுத்தி
 சித்திராமிக்கவருளாயபிரவிச்சிகையரவே

செசசைய		வெடசிமாலையனே
விகித்திரா		போல்வகாரானே
மிக்கதன	(அழகின)	மிக்கதனமுள்ள
குற	(சிரமாரில்)	குறவரிலவளாரத
தோகைதிரத்த		வளளிபங்கனே
சித்திராம		சித்திராததிழகுள்ள
இலவா டுவ		மனைவா டுவானது
இக்கனவு		இக்கணத்திரக்கனவுபோல
என்ததெளியும		அழியுமென்ததெளியும
தவவாசி		தபோபலத்தின
திராம		உறுதியைநாடாது
இக்கன		மனமதனது
ரெறிககு	(காமநூல்)	வழியால்
அழிநதேரகு		கெட்ட என்ககு
இனி		இனிமேலாவது
பிரவிச்சிகை		சன்னமாணபந்தங்கள்
அரவே		அறுமபொருட்டு
முத்திசித்தி		முத்திபபேருக
இாமிக்க	(மனதை)	இாமமியமாக்கி
அருளவாய		அருளுவாய

நீ, எ, அருளவாய, ப. குற, குணகுணி. தோகை, உவமையாகுபெயர். நாடாது; சொல்லெச்சம். ரெறியால், எனனுமுன்னாவது, நானகாவதாய மயங்கிற்று. இப்பயன், கொண்டுக்கூட்டு. சன்னமாணநீங்க, முத்தியருளெனல் கூறிவது.

சிகைத்தோகைமாமயில்வீராசிலம்புருசிலம்பம்புரா
சிகைத்தோகைமாமயில்வீராசிலம்புருசிலம்பம்புரா
சிகைத்தோகைமாமயில்வீராசிலம்புருசிலம்பம்புரா
சிகைத்தோகைமாமயில்வீராசிலம்புருசிலம்பம்புரா

சிகைத்தோகை
மாமயில்வீரா
சிலம்பும
சிலம்பம்புராசில
கை, தோகை
மாம, மாவும (சூரனா)
அயில்வாங்கி
பொருது
திசைமுனை
வாசி (பிரணவமநியாமல்)
கைத்து
கை
மாமயில்
வானில்
வைத்தோய
வெருசெரு
மகளவாசி (வழுதி)
கைத்தோய
கைமா
மயில்
செவவி (கலவிப)
நடகோ
சொல
தித்தித்தத்தே (உனகரு)

கொண்டையுந தூவியுள்ள
மாமயிலே னுமலீனே
கொளவுருச கிரியையும
முழங்குரு சமுத்திரத்தில்
ஒழுங்கான தவசமுடைய
மாமாவடிவையும
வேலாலவிலகி
பொருதுவென அ
நான முகப்பிரமன
வாசித்ததை
கோபித்து
மகிழ்ச்சியை
அழகி னுரைவிடமான
தேவருலகில்
வினாத்தோனே
வெம்போரி ஈசிராத
மகளின் குதினா முகத்தை
தீர்த்தோனே
அயிராவதமவளாதத
தெய்வதயாணியின
புதுமையிலும
நடகோருடைய
திருமுருகாடிபபடை
இனிமையாயிடு அ

சொல, எ. தித்தித்தத்து, ப. மாம, என்ரதில், மாவை
யும, எனவிரிகக. வாசி, விண்பபெயா. மயில், சொல,
ஆகுபெயா. செவவியில், என, கிரதாவதுவிரிகக. மா
மயில், என்ரத், அகி, முசலிடை யொகருரு சருயமு
ன, என்ரதிலு வரத்து. கைத்தோ கைத்தோய, எனக.
திருமுருகாடிபபடை கிராததெனசசெபியது.

தித்திகுருதொரதிகுரிததமபுரியுருசிவனசெவிபத
தித்திகுருதொரதிககறமொழிபாலகதேனலைத்துத
தித்திகுருதொரதிககிளையாயவியாகருருசிவனசெவிபத
தித்திகுருதொரதிபபனவேதுசெயவ்வினைத்தீவிலங்கே

தித்திகுருதொரதிகுரும	இவவிருதாளத்திதருமேரக
நித்ததமபுரியும	திருருடருசெயத்தருரும
சிவனசெவி	சிவனசெவிபபுன்னிலும
பத்தித்திகுரு	இப்பதத்துத்திசையிலும
உரது	நுழையுமபடி
ஒம	(ஒமெனும்) பிரணவபபொருளை
திக்கற	(கேட்டவா) மயக்கநீங்க
மொழிபாலக	உபதேசித்தபால்களே
தேனலைத்து	(ஆனந்தம்) தேனையன்பருடபுகட்டி
தித்திகுரும	தித்திககசெய்யும
தொரதிககிளையாய	கண்டதிககிளையோனே
வியையுயிரகரும (சருவில்)	உருவானசீவனுக்கும்
சிதை	அழிந்தபோகும்
தோரத்தித்திகுரும	தோரபையாமுடருகும்
தொரதிபபனவேது	சம்பந்தமானகாரணம்
செயவ்வினை	(முன்) செய்திருவ்வினைபயனு
தீ	(அருதுகாவினால்) அறிவானது [கருணையில்
விலங்கே	(அவ்விடையங்களின்) மடங்கலாம்

விலங்கு, எ. எது, ப. விலங்கு, விலங்குதல், என, வினைபபெயராகருக. உரது, உரதும, என, வினைத் தொழைபபெயரெச்சம். ஒம, எனருதி, ஒம, எனகருதுகரு. தொரதி, ஆகுபெயர். அலைத்தல், புகட்டிதல். தித்திகுரும, செய்பபாடறிவினை. தித்திகுரும, எனனுமபெயரெச்சம், இளையாய, எனனுமபெயர் கொண்டது, பிறவியினகாரணம், பூருவவாதினையெனல். அதனைநீக்கியருளெனல், குறிப்பெச்சம். பிறவியினகாரணங் கூறியது.

தீவிலங்கங்கைதரித்தாரா குமாரதிமிரமுநரீர
தீவிலங்கங்கைவருமா டருகதெரிவரவான்
தீவிலங்கங்கைவாவா வினாகருத்திரந்திமுலுர
தீவிலங்கங்கையமனொடாராமரநிதிபெருவெ

தீ	(காததில்)	ஆக்கினியையும
வில்ம	(புயத்தில்)	வில்வத்தையும
கங்கை	(சென்னியில்)	கங்கையையும
தரித்தாரா குமார		தரித்தரிவ குமாானே
திமிர		திருணர்மமான
முநரீர (முத்தொழிலுள்)		சமுத்திரமும
தீ		வருணநிபோகசெய்யும
வில், அங்கம		வில்வித்தையில்
கைவருமால்		கைவரத் துரியின
மருக		மருகோனே
தெரிவரந		அரிதநகரிய
வானதீவில்		பெரிய தீவுகளிலும்
அங்கங்கு . (மரமும)		பலவிடங்களிலும்
கைவா		பருசேரதிரியங்களால்
அவாவு		திசைக்கத்தக்க
இனாகரு		உணவின் பொருட்டு
திரிந்தி, உழலும்		அகைரதுதிரியும
தீ		புத்தியின
வில்ங்கம		பலத்ததொடாச்சியை
யமனொடாராமல்		நமனொடாரது
திதமபெருவே (நான)		திருவடியுறுதியடைய
கை (எனக்கு)		ஒழித்தருளுவாய்

நீ, எ. கை, ப. கைபுலவாசையகநித்திருவடியுடைய
யுரதனமை, அருள்ளைச் செப்பியது.

திரு (திருநடத்தாந்) கா ககினந்
தாநை பிதாவாநசிவ ஜும

குத்தி, தத்தி படம்பொறிப்பாமபின

தித, ததது நிலைபெற முதததும்பும

சதி, தித்தித்ததே தயிாதித்ததித்ததெனமு

குதிதது (குதிதத) துதிசெய திவணந/சும

முதல்வனே

சுபிரமணியம்

சுப்பிரமணியம்

தா த தொண்டனே [கிணக்கு]

நிாது எழுதா துகணிரைநாததிம

தகுதி (கொகுத்திதாலவரும) பலத்ததுககேளாடும

வித்து விசுவநாத துமான்

எலும்புகள் என்றழைய

குதகி னையான இவவுடல்

சூ, சூ, சூ அ க கி நியாலதகிககப்படு

துதி, தி (உ.எனை) துதிசுசுமட, துதி [நாளில்

தொத்ததே (உனகதே) ஆடிமையாகவேணம

தீ, எ. தொத்தது, ப, து, வினையடி அனமொழித் தொகை. மாணரத்திதில், புத்தி, உனககே அடிமையா கக் கடவது எனல்கூறியது,

தீதோமாணந்தவ்ரும்பிழப்பறுந்தீயகரபுர
தீதோமாணம்பாமீதுதானவாசேணமுரமிர
தீதோமாணந்தவ்ருசாரதிணடேத்தியமுத
தீதோமாணம்பலையாளியெனமுனாவென்னுறவே

தீதோ
மாணந்தவ்ரும
பிழப்பறும
தீயகரபுரதீ
தென்னுறவே
தோம, அாண (உவருள்ள)
அம்பாமீது
தானவாசேணமுரமிம
தீ, தோமா
ணந்தன
புசாரதிாணி
எத்திய
முத்தீது (ஆணந்த)
ஓம
ரண
மலையாளி
எனமுனா

தீவருமாததிாமோ
பிழப்பொழியும
பிழப்பழியும (ஆதலால்)
தீமைகரமணமே
ருணமுதிசருமபடி.
சுரரத்திசுரிடமான
சமுத்திரத்தில்
அசாசேணமுமுதையும
தகிதத்தைவேலோனே
தயாளனே
வேதியாகூடி
வணங்கத்தகக
முத்திதுவேயெனமும
ஓமத்தினவப்பாகத்தகரு
உரியோனே
சுரிசுகிகதிபனே
எனமுமபுகழுவாய்

புரதி, எ. உரை, ப. தீதோ, எனரதில், ஓகாம
பொயப்படு மொனரே, என்னபோலக கழிவுப்பொரு
ளில்வரத்தது. கரபுரதீ, விணத்தொகை, இடையுரி வட
சொவ்னியம்பியகொளாதவு மென்னுமபுரதையால்
லகாம, றகாமாயிரமு. தீதோமா, தீகருதோமா என,
விணத்தொகைப்பெயரொச்சம. பொன்னே, மணியே,
என்னபோல முத்தீது, என்ன, உருவகம். துதி, சன்ன
மாணமகரரி முத்தியருளுமெனல் கூறியது.

தென்னவனங்கன குஞ்சுழகாத்திரகஞல்காத
தென்னவனங்கநத்பபதீடடினன செல்வமுனபின
தென்னவனங்கநனனீ ருநிநுத்தியதென்னவினனந
தென்னவனங்கநங்கைச்சிலைக்க. னையுரதீர்த்தருளே.

தென்னவனம்

கனகுஞ்சுழகா

திரக

ஞல்கா

தென்னவன

அங்கநரத

பதீடடினன செல்வ

முனபின

தென்னவன

அங்கம்

நனனீ ருநல்

திருத்தியதென்ன

இன்னம்

தென்ன

அனங்கன

அங்கைச்சிலை

கூணயும் (எனபிழவியின)

தீர்த்தருளே

தென்னஞ்சோலையும

காக்கவிசோலையுமுள்ள

திருத்தணி பாங்குனமுசெங்

கோடெனனுமமலையனே

கையி ருஞல்மேரதிய

தெருகதிபனானரமன

உருவழியுமபடி

உதைத்திவகுமாரனே

மாரபுமுதுகும்

கூனியபாண்டியனது

உடலினவனாவை

சுத்தவிபுதியால்

நிமிரத்தினதுபோல

இப்போதும்

வனப்புவாயத்த

மனமதனது

கைவிலவனாவையும

கூணயும்

நீக்கியருளுதி

நீ, எ. அருள், ப. முன, பின, அங்கம், அருபெயர்
தென்ன, பெருசச்சகஞரிப்படி. கூணயும், எச்சவுமமை
வனாவ, முன்னுங்கூட்டுக. கூன, குணகுணி அருபெ
யர். சிநிநிப்பத்தில வருந்தாதபடி முதத்திரதருளெ
னல் செப்பியது.

தீததனபாவைவெளிநீங்கிசேயதொழ்செல்பதவுத
தீததனபாவைமுறையிடமாங்குறைதீங்குறவே
தீததனபாவைதழைக்கவிண்காவெனசென்னியினமே
தீததனபாவையிலவேலத்தனேருருசீலத்தனே

தீததன

பாவு

ஐவெளி

நீங்கி

சேயதொழ

செல்பதவுததீததன

பாவைமுறையிட

மா

குறை (உலகங்களுக்கு)

தீங்கு, உறவே

தீதது

அனபாவை

தழைக்க

விண்காவென

சென்னியினமேல

தீததன

பாவு

அயிலவேலத்தனே

குருசீலத்தனே

கிரணமுள்ளஞரியன

செல்லும

அழகிய ஆகாயவிரிவை

கடந்து

மகனாபிராமனவணங்க

பத்ததைஉளாதததாண்ட

வமாக உயாத்திய அரியும்

சமுத்திராமுமலறுகையில்

மாவுருக்கொண்டஞானால்

உண்டானகுறையையும்

தீமைமுழுவதையும்

ஒழித்து

அனபா கூட்டம்

அதிகரிக்கும்படி

அமாவதி காததருளென

முடியினமேல

கங்கைசூழ னகிலனால்

அதிகப்பட்ட

கூரியவேற்காணே

குருவானகுணக குருமே

நீங்கி, என்ற வினையெச்சம், செல், என்னுமவினை
கொண்டது. தீததன, பாவை, தீததனும, பாவையும,
என, எண்ணுமமை விரிக்க. மாங்குறை, என்றது, வே
றாமை, தழுவாததொடர். விண, ஆகுபெயர். கவி
க்கூறாது. முன்னிலையாக மொழிந்தது.

சேவகனமுரரபங்காகாசலதீரககநீ
 சேவகனமுரரமுததூரசெருதூரசிகணடியஞ்ச
 சேவகனமுரரவேதணமேவித்தியங்கினஞ்சே
 சேவகனமுரரவிப்பிரபபூடினிச்சோபபதனரே

சேவ, சனம

முரஅ, அபங்கா

கா

சலதி

ரககநிசி

லங்கன

அமுரரம

முததூர

செருதூர

சிகணடி

அம, சுசே

லங்கனம

உரரவேதணமேவி

தியங்கினம

சே

நம, உரர

லங்கு

அல

இப்பிரபபூ

இனிச்சோபபது (நமமை)

அனரே

தயாளத்தி துங்கனத்தி தும

நிறைநதபங்கமில்லோனே

வஞ்சமுள்ள

சமுத்தித்தி

அகாரான இருளை

கடிந்தோனே

அழகியவாயிலில்

முத்திகணிறையும

திருச்செருதூரனே

மயிலவாகனனே

அழகுளபரிசுத்தனே

பசியான அககினியால

மிகவேதணப்படடு

மயங்குகினேரும

மிகவுமிகழவாய் ரஅ

நமமிரசோந்தமனாதிகளும

இயங்குதல

அல்லவாம (ஆதவீன)

இப்படிச்சன்னத்தில

இனிககூட்டுவது

நனரனஅ

(இது)

(தாமாகவே)

(வல்லன)

சோபபது, எ. அனஅ, ப. இருகவி, ஒருதொடா,
 திநிசி, நீண்டன. லங்கனம, என்ரதை, நம, லங்கு, அல,
 என்மாரி, நம, நமமில், என, கிரதனுருபு விரித்து.
 லங்கு, விண்பபெயாக்கி, அல, அல்ல, என்கருநிப்பு
 முரருகி, உரர, விணயாலணையும பெயாக்கி முடி
 கக. பிரவிரொடுபநீக்கி அருளெனல கூறினது

சோபபதுமாலயநீலோற்பலகிரித்தெயவவளளி
சோபபதுமாலயமுநுறா னொப்பபலாசெப்பவெப்பு
சோபபது மாலயவததைமனயாகதை சிதைவதனமுன
சோபபது மாலயனவாசவன செப்பிய செப்பதததே

சோபபதுமாலய
நீலோற்பல
கிரி
தெயவவளளி சோபப
துமா
லயமுநுறா
எனப்பபலாசெப்ப
வெப்பு
சோபபது
மால
அயவததை
மனயாகதை
சிதைவதனமுன
மாலயனவாசவன
செப்பிய
செப்பதததே (உன)
சோபபது (எனனை)

நெருங்கியதாமரைப்பூவாசனே
செங்கழுநீர்மலரும
திருத்தணியிலவாழ
தெயவீகவளளிநாயகனே
துமமலுடனே
மாணமாறா
எனறுபலாசொலதுமபடி
சூடும
சிலேடடுமமும
மயக்கமும
பஞ்சாவஸைதகரும
தொடருமிவவியாநிலை
குலையமுன்னமே
அரி அயனநீரதிரான
புகழநதேத்திய
சிவந்ததிருவடியில்
சோததருளவேணடும

நீ, எ. சோபபது, ப. சோபதும, என்றவினைத்தொ
கை. சோபபதும, என்னொறுமிககது. துமமா, துமா
எனக்குறைந்தது. சொபபது, திராளுவது. அய, க்கா
ரப்போலி. சோபபது, கொணடுகூடடு. மாணமாக
முன அடிமைக்கொண்டருள, எனல கூறியது.

செபபததமதிலை மாநுநாகொருமுன்னரு செல்வாகிடே
செபபததமதிலை யெநநனுயவார தெயவ வேழமுனை
செபபததமதிலைவா னுதனோகினா சேணிலவெள்ளி
செபபததமதிலைவெனநா குமாவத்திககாசே

தெயவ	தெசவீதமான்
வேழமுனை	யாணமுத வினாயகரால்
செபபு	புகழ்ப்பட்ட
அததம	(அவாது) தம்பியே
திலை	சுதமபா நடேசரும
வாள	ஒளியுள்ள
நுதனோகினா	நெருநிககண்ணரும
சேணில	ஆகாயத்தில் [னூலான
வெள்ளி, செபபு, அததம	வெள்ளி, ம்சமபு, பொன
மதிலை	மதினுடை முப்பாததை
வெனநாகுமார	நீருககினைவருமான சிவகுமாரின்
அத்திககாசே	தெயவதயாணதிலைவென
செபப	நடுநிலையான
தமதிலை	தமமனைமுதல் வளங்களை
மாநுநாகொருமுன்னம	பகைவாசவாமுன
செல்வாகரு	(எருது) வருபவருக்கு
இட	(பொருளை) கொடுக்க
செபபு	சுவர்க்கும
அததமது	கைவணமை
இல்	இல்லாத
இ	அரசா
எநநனுயவார	ஏப்படி வாழ்வா

கி, எ. எநநனுயவார, ப, மதிலை, ஆகுபொ, செல்வா, வ்ணையாலையுமபெயா. செல்வாகரு, எருதுககோடரு பொருள. இல், இல்லாத, என, எதிராமரைப பெயமொச சக குறிப்பாகருக, பயன, கெநண்டுடடு. செல்வணர் யிகழ்ந்து செப்பினது,

திககாசத்திதவனசென அமுன நிதிசுமாவர
திசகாசத்திபிடத்தோயெனசெயவதெனத்தருநீ
திககாசத்திவிதிாத்திகையேலெவனசெயருவாத்
திககாசத்தியலைவாயவளாநித்திலைகொழுந்தே

அத்திககு

அரசு

அத்தி

அலைவாய) திணாமோது

வளா

நித்திலைகொழுந்தே

திககா

அசத்தி

இதவன

சென அமுன

திதிசுமார்

வரதிககு

அரசு

சத்தியிடத்தோய

எனசெயவது

என) என அசொல்லி

தரு) அசசிவனஉனககு

நீதி) அனபரிடாநீசகு)

காசத்தி

(நீ)

கையில்லெவலை

விதிாத்திகையேல்(அவாழிய)சுழநிலிடாநொழியில்

எவனசெயருவா

அத்தேவா எப்படியுயவா

தெயவதயாணககு

நாயகனே

சமுத்திரத்தின

திருச்செந்தியில்

வளாநதோங்கும

முத்துக்கொழுந்தே

திககுபாலகரும

அசத்தானஉல்கை

படைத்தருளு மயனரியும

சிவனமுனபோய

திதிபுத்திராமகாரசெயத்

கொடுமைககு

சங்கானே

உமையிடத்தோனே

யாதுசெயவோம

முறைபடுகையில்

தந்தருளிய

நீதியுள்ள

கையில்லெவலை

விதிாத்திகையேல்(அவாழிய)சுழநிலிடாநொழியில்

அத்தேவா எப்படியுயவா

அவா, எ, எவன செயருவா, ப. இதவன, குறியபு
விண்பபெயா.நித்திலைகொழுந்தி, உருவகம. அசத்தி,
ஆகுபொ. எவனசெயருவா, எதிாமறைவினா. வேலவி
டாநொழியில் தேவா விளிவா எனல விளம்பினது,

தில்முரதயில்முநிகாவெங்குரதிகழத்தருசெர
தில்முரதயில்முருகாவெனாதததிரகையினித
தில்முரதயில்முத்ததா ஒருகியசித்ததவெனனே
தில்முரதயிலகலவினைமேவித்தியங்குவதே

தில்முரதயில்முநிகா	எள்ளும எண்ணையும போல
எங்குரதிகழத்தரு	எங்கு நின்று துவிளங்கும
செரதில்	திருச்செரதிடபதியோனே
முரது) ஆயுதங்களின	முதன்மையான
அயில்	வேலாயுதனே
முருகா	முருகோனே
எனாது	எனமுதித்ததேநலமிடாது
அத்திரகை	தெய்வதயாண்முறுவலான
இனரித்திலம்	நல்லமுத்தானவை
உரது	செலுத்துகின்ற
அயில்முத்ததால்	துகாப்படுமதா முத்ததால்
உருகியசித்தத	குழைந்திருதடனே
எதிலம்) வழியடி யோம	அயலாபோல
முரதயில்	முரசுன்னத்திலவரத
அகலவினை	பெருந்தீவினயில்
மேவித்தியங்குவதே	இச்சித்ததுவருதுவது
என	யாதுகாணம

தியங்குவது, எ. என, ப. தில்முரதயில்மும, எரித்துக
காடடுவமை. எனாது, என்றவினையெச்சம், தியங்குவ
து, என்னும வினைகொண்டது. அதது, முரதை, என
பன், அருபெயர். முரது, முரதைஎன, ஐலிகுதி பெர
றன். முரது, உரது, அயில், 'எனபன், வினைதொகை.
அருளுமே காணமேனல்கூறினது,

தியங்காபபொநியுண்டெனாததீதலுமேதியையு
தியங்காபபொநியுண்டவமிலியே யென அசெப்பலுத
தியங்காபபொநியுண்டயனகைப்படாதுதிரவெரபுநீ
தியங்காபபொநியுண்டபண்ணியப்போசெயதேவகனே

தியங்கா		மயங்காத அநிவையும
பொநி	(பஞ்ச)	பொநிபுலாதிகளையும
உண்டு		உள்ளதாயிருக்கிறது
எனும்		எனமுனாககப்படும்
தனு	(இரதி)	உடலானது
தீதலும்	(மூலாக் கீனிமுதவியவால்)	வேகுதலும்
மேதியையுதி		மயிடவாசனஞ்ஞாநமன
அங்கா	(எனனை)	வாயைத்திறு
பொநியுண்ட		அன்ற பொநியை விழுங்கு
தவமிலியே		தவமில்லாதபாலியே
என அசெப்பலும்		என அகமுரது கற்பித்தலும்
சத்தியம்		உண்மை (ஆதலால்)
நீதி		நீதிரெநியும்
அம், கா		அழகிய கற்பகதருவம்
பொநி		செல்வமும்
உண்டை	(தேவா)	திரும்
பண்டு		அழகுள்ள அமாவதியும்
உய்ய		வாழ்ந்திருக்குமபடி
உதிரவெரபு		கொருசுகிரி துகளாக
போசெயதேவகனே		பொருதுவென்றவீரனே
பொநியுண்டு	(யான)	பிரமலிபியடைந்து
அயனகைப்படாது		பிரமசிருஷ்டிக குடபடாது
கா	(எனனை)	காத்திருள் வேண்டும்

சேவகனே, எ. கா, ப. தியங்கா, தெரிநிலை வினைப்பெ
யா. உண்டு, குறிப்புமுறம். பண்டு, குறிப்புவினைப
பெயா, படாது, குற அகம். பயன, கொண்கூட்டு.
இச்சடமழிதலும், மறுசடமவருதலும், யமவேத
னைப்படுத்தலும், நிச்சயமாதலால், இன்னும், பிரவியி
புகாதபடி, எனனைக்காத்திருளல், வேண்டுமெனியும்
பினது

சேவகமன்ன மலர்கோ முன்னிசொல்த தெய்வவள்ளி
சேவகமன்ன வதனாபுயகிரி செரரமுழுசு
சேவகமன்ன திருவாவிரனகுடிச செல்வகல்விச
சேவகமன்ன முனிககெங்நாணித் திகைப்புரரதே

தெய்வ	தெயவீகமான
வள்ளி	வள்ளிராயகியின
சே	சிவப்பான
அகமன்ன	திருதய்க்மலம்போல்
வதனாபுய (மலரும)	முகாவிரதினே
கிரிசெரர	கிாவுருசுகிரியைப்பிளர்த
முழுச்சேவக	ஒப்பரரவீரனே
மன்ன	நித்தியனே
திருவாவிரனகுடிசசெல்வ	பழனிப்பதிசசெல்வனே
சே, அகம	இடபத்தினிடம
மன, அமலரகு	எழுந்தருளுரு சிவனுக்கு
ஓம, முன (எவைககும்)	முதலான பிராணவத்தை
நீசொல	நீ உபதேசிககையில்
அன்னமுனிககு	அன்னமேறுமபிராமன
கல்விசசேவகம	கல்விசசெருககை
நாணி	இழரது
திகைப்புரரதே	மயங்கினது
எங்நா	எப்படி

திகைப்புரரது, எ. எங்நா, ப. சே, குணகுணி.
ஓம, முன, எனரதை முன, ஓம, என். மொழிமா
றுக. முனிககு, எனரதில், கு, சாரியை. பயனகொண
டுகூட்டு. பிராணவமுனாககையிர் பிராமனினர் நிலையை
யிகழரது பேசினது.

திசைப்படங்கப்பயந் திரதருளானென படிங்கணிய
திசைப்படங்கத் தமையா செரதிலா லொன்படென்னலுபா
திசைப்படங்கப்புகல்சேயென பளகணிகண்ணீர்தாவி
திசைப்படங்கத்தமையா தெமையாடகொளுஞ்சீகாமெ

விதி

கைப்படு

அங்கத்து

அமையாது

எமை ஆடகொளும

சீகாமே

எம், ஐ

கணனி) ஆனம நாயகியான

கண்ணீர்தா

திசைப்பள்ள

தங்கப்பயம்

திரதருளான

என்பள

திங்கள்

நியதி

கைப்பள்ள

தங்கத்து

செரதிலா

அமையா, என்பள

தென்ன

உபாதிசைப்பு

அடங்க

புகல் (தமிழ்த்தேவாரம் 'உதியருளின

சேனனபள

பிரமனது

கையா ற்சிருஷ்டிகப்படும

உடர்பைக்குள

அமைநதுசன்னமுறாமல்

நமமை அடிமைகொள்ளரும

கருணைக்கடலே

நமதுகுலதெய்வமே

பெண

கண்ணீர்சோருமபடி

பிரமிப்பள

(தான)

தழுவும்படி புயங்களை

திரதருளுகிறுனிலை

என அசொல்வள

சரதிரையும

நியதி யான பணியையும

உபாலம்பனரு செயவள

தமமுறையிடலை

செரதி ற்செவவேள

தணிககிறுனிலை யென்பள

பாண்டியனது

வருத்தமும் வெப்பும்

மாறுமபடி

சம்பரதப்பிள்ளையே யென்பள

கணனி, எ. திசைப்பள்ள முதலிய, ப. சீகாம, ஆகுபெ
யா, மகிழ்விடு செரதிலாளன்ப பன்மையும், வெறுப
பில் அருளானஎன ஒருமையுங்கூறப்பட்டன. கொ
ணமிகூட்டு, அன்பெனுமபாவகி அண்ணலுக்கு ஆனம
நாயகியிலே அறிவித்தது.

கோசிரதாவத்தவெஞ்சு செயபுயவ
கோசிரதாவல்லிசிங்காசிவசுதசு
கோசிரதாமரதாவாகனசிறைவிடுஞ்சு
கோசிரதாமால்விணைகுணசைசுகணடிமொண்டே

கோசிரது	திரையுள்ளசமுத்திரத்தில
ராவத்த	திராவத்தணு
வெஞ்சு	மொடியஞ்சுணை
செய	(செய்தது) வெறழிகொண்டோனே
புய	(உனது) திருப்புயங்களை
கசோ	வசுகரித்தலிலவாருசையுள
சிரதா	திலைமணியும்
வல்லிசிங்கா	வள்ளிராயகிகலங்காணே
சிவசுத	சிவகுமாரனே
சசோ	ஆசினிகாததிருந்தோனே
சிரதா	வெள்ளையானையையும்
கரதா	மேகத்தையும
வாகன	வாகனமாகவுளதிரதானது
சிறைவிடும	சிறைநீக்கியருளின
சசோ	பரிசுத்தனே
உர	கடினமான
மால்விணை	மயக்கத்தருமிருவிணையான
குணசை	சுனமலையை
சுகணடிமொண்டே	மயிலாருடனாக
சிரது	(எனமுனவந்தது) நீருக்கியருந்தி

நீ, எ. சிரது, ப. உர, சிரது, மொழிமாறம். விணைக
குணம், திருபெயரொட்டி. தீவிணைகுணசைசுகணை
தருளெனல்செய்பினது.

கிணடி தத்தத்தமாவாரிவிட்டதிடுபுதாரா
 கிணடி தத்தத்ததரபூதா தெயவவளளிகொடி ச
 கிணடி தத்தத்தமலாமே ருவித்திடை செபபுருவரு
 கிணடி தத்தத்தகருபோபலமென னுருசேகானே

கிணடி தத்த
 தமாவாரிவிட்ட
 திடுபுதாரா
 கணடி த
 தத்ததர
 பூதா
 தெயவ
 வளளிகொடி ச
 கணடி, இத
 அத்தமலா
 மே ருவித்து
 இடைசெபபு
 வருகிகணடி
 இது, உரு
 அத்தத்தி, அகல
 தபோபலம
 என னும
 சேகானே

மயில்சதிபாயரதுசெல்ல
 முழங்குகடலிலவிட்டோனே
 திதிசுதாராமசா ததிரா
 சேதித்தோனே
 பல்லுளபாமபுபோ லும
 திருசெருசோட நுமலையானே
 மதயலீகமான
 ருருவன விராயகியை
 பாரதது இதமாக
 கைமலரை
 செணனிமே ருபபி
 இடையும, சொல்லும
 கொடியும, கருகாமிமாம
 இததனமையானவடிவம
 செவ்வகளினமிசக
 தவத்தினபேருக
 என ரயரதுனாரும
 தலைவனே

தரதி, தத்த, எனவலித்தது. கொடிசரி, கொடிச்சியை
 என, இரண்டனுருபு விரகா இடைசெபபு, விவிலிதா.
 இது, சுடரி. உரு, கொணடுகூட்டு. அத்தத்தகல், அத்
 தத்திககல், என, கிரதா முருபுயிரிகக. நீககபபொருள்,
 அகல், வினைத்தொலைக. கவிச்சுர அ.

சேகாவாணவேல்வீ வேடச்சி நுமிபதச
சேகாவாணமேவுமபுயாசலதீவினையின
சேகாவாணவெற்பாளநா நூந் தீரியமபகனா
சேகாவாணநினகையிலவாணருசேவெனனே

சே	(ஆனபணா)	'காததலில்
காவா		வருசித்தலில்லோனே
ாண		யுத்தவலியுள்ள
வேல்வீ		வேலாயுதனே
வேடச்சி நுமி		குறசகி நுமியினது
பதசசேகா		பாதசேகானே
வாணமேவும		தெயவதயானை தழுவும
புயாசல		புயமலையுள்ளோனே
தீவினையின		கொடியவினையின
சேகு		வயிரத்தை
ஆ		சங்கரிப்பேடுனே
ஆண		வேதம்பூசிகும
வெற்பாள		திருசெருங்கோட்டுமலையனே
நாநூம		நாடோறும
தீரியமபகனா		முக்கணமுத்தியின
சே		இடபமான அரியினது
சாவாணம		கையிச்சங்கும
நினகையில்		உனகையிலிருக்கும்
வாணம		கொடியானகோழியும
சேவெனனே		காட்டலின இவவிண்ணடிந
		கும) பிராணனனனே

சேவன, ன. ஒனனே, ப. இரண்டுதவியும், ஒருதொடா.
சே, விண்பபெயா. சேவிலென, கருதுநுருபுவினிகக.
சங்குங் கோழியுமதொனித்தும், கூவியும், பொழுது
விடிதலை காட்டலின, தலைவி, தலைவனேடு சேவன,
ஒனனெனல், உளருநுந, உவமையானது காணக.

சேனசத்திருகணபாபிபாபபாபதேவருயயச
சேனசத்திருமிககுமெயயோனகையிசோததவவேள
சேனசத்திருசெயயபாணமருவெனாதிடையே
சேனசத்திருவெய்தியெயதாபபபிசிரதிபபதே.

தேவருயய

அசத்தி

உருமிககும

மெயயோன

கையில்

சேன

சோதத

செவவேள

சேன

அசத்தி

உருகணபால்

(மனம்)

பிரபபா

சேனசத்தி

உருசெயயாள

மருகவெனாதி

இடையே (விடையத்தில்)

சேன (ராமாகவே)

சத்திருவெயதி

எய்தா (அசசேனம்)

பழி

சிரதிபபதே

தேவாவாமுமபபி

ஆடமுனமேலெழும

உருமிககினா

உருவுள அககினியின

கைகளில்

சேகாரணானசெவனூல்

சோககபபட்ட

செல்வனே

உயிரானது [கையில்]

உடதுடனவாயத்திரு

உருகுமபபதியால்

செனனீங்க

செரதாமணாவகிகும

செவரதவடிவுள இலக்குமி

மருகனேளவமுத்தாதி

நடுவேதங்கி

சேனமெனாமாசையாள

பகைக்குடபபடும

அடையாதபோதி

பாவங்களசெயய

சிரதித்திருககும.

மனம், எ. சிரதிபபதி, ப. சேன, அசத்தி, பழி, திரு
மெயா. சேனசத்திரு, திருமெயரொடடு. சேனூல்,
என, முனருவதுவிரிகக. எயதி, வினமெச்சம். எயதா,
எதிமணைபமெயரொச்சம், பயன, கொண்டுடடு. திரு
பபிசிரதிபபதை நீக்கியருள, என்ன, இயம்பினது.

சிரதூவித்தகவாரும்புகாமுகத்தெயவவெளளைச
 சிரதூவித்தகவல்லிசிவகாசெசரதூரகூனரகு
 சிரதூவித்தகமுத்திகுமாயநின் ரசெல்வதிருசா
 சிரதூவித்தகனம்போலும்வகிநதிவகளுமே

சிரதூ	(நெரநியில)	திலதநதீடடும
இத்தகவு		இத்தனமையானது
அரும	(எப்போதும்)	நினைவாயிருக்கும்
புகாமுக		புள்ளியாமுகமும்
தெயவவெளளை		தெயவீக, வெளளையாம
சிரதூ		அயிராவதம் வளாதத
வித்தகவல்லி		அரபுத்தெயவதயானகரு
சிவகா		அலவகானே
செசரதூ		திருசசெசரதிபதியோனே
கூனரம		கிவருசகிரியை
சிரதி, உ		நீருகின்வலியோனே
வித்தக		சருவக்கிளுனே
முத்திகும		முத்திகுமபியையும
அய,	(என்குதி)	தெரிவித்தருள
நின்ர	(இப்போது)	நின்ரஉடலாதியன
செல்வ	(எப்போதும்)	அழிவன, (அதிலின்)
திருசாசிரது	(என)	பிரவிககடலுமடங்காது
திருகு		திவவிடத்துள்ள
திருநதிவகளுமே	(எனனை)	வாலியமதியும
வித்தகனம்போலும்		சூரியநாரதிபேரலத்தகிகும

நீ, எ. அய, ப. அரும, எனரபெயரொச்சம், வல்லி, என
 னுமபெயரொண்ணது. முத்திகும, திருநததுதழிய
 எச்சவுமம். முத்திகு, என்னுநானகாவது, விளககி
 ரகு, நெய, என்னப்போல, ரோசசிப்பொருளிலவரது.
 நின்ர, தெரிநிகு வினைப்பெயர். செல்வ, தெரிநிகு
 முரஅ. சிரதி, திவகள், உவமை அருபெயர். கடலு, உ,
 திவகளும, காமப்பனையாதலுங்காணக, இதனால், திரு
 வகை தின்பமும்; ஒருவகை உரைத்ததுகண்டுக்கொள்க.

திங்களுமாசுணமுமபுணவாரசெல்வனெனையிரு
திங்களுமாசுணமாகுமபதாமபுயனசெந்திலனாள்
திங்களுமாசுணமன்போல்வழியுருசெழுங்கருமபுர
திங்களுமாசுணநனமுனமாநீர்முநதீட்டினனே

திங்களுமாசுணமும	சந்திரனையும், ஆவையும
புணவாரசெல்வன	தரிசுருசிவகுமாரானும
என (கருவுறுங்கால்மான)	எனது
ஐயிருதிங்களும	பத்துமாதங்கனையும்
மாகுணமாகும	அதிகநீராயழிக்கும்
பதாமபுயன	பாதாவிரதனுமானவேரின
செந்தில	திருச்செந்தியை
அனனாள்	போலும்வகையின
திங்கு	திமையை
அரும	விலைவிக்ரும
மாசு (சீவன்களசெய)	குற்றத்தை
உள, நமன	ஆராய் நமனீர்கொடிய
வழியும	கண்களையும்
செழுங்கருமபும	முதிர்ந்தகருமபும
திம, கரும	தித்திக்ருந்தேனும
ஆசு உண (சுவையாந)	குறைவுபட
நனமுனமாநீர்மும	அதிமதுமாமுனையயும
தீட்டின (உனனாள்)	எழுதக்கூடுமாநாள்
நனது	நனமையாகும

னா தல், தோனாளுமுளவாய. நனது, ப. அரும, என
னுமபெயரெச்சம, வழி, மாநீரம், எனனுமபெயர்
கொண்டது. திங்கு, திங்கு, எனக்குறுகினது. சுண
னம், அளரும, களரும, எனபன, ஒரறிககெட்டன.
தித்திக்ரும, எனநது, திம, என, இடைக்குறையா
யிரம். அனபெனுமபாவகி, அனமநாயகி ரோககி
புரை, தலைவ, நீ, எழுதக்கூடுமெனல.

தீட்டப்படாவினியுனாடுலென சென்னிகை ருபயிருபயி
தீட்டப்படாவினியவால்லையான நிகஞ்சுரான மருப்புரு [ல
தீட்டப்படாவிதமுசாசன்னசின் ருவிட்டவனாருள
தீட்டப்படாவினியேநினைவன நிசாமுசனே

திகஞ	எண்மசைமலையினும
நானமருபயம்	(தன) நானகுஞ்சாமபுகளையும
தீட்டு	கூடமையிடுகிறதும்
அ, படாம	அரத்தப்புட்டமும்
விதம்	(சித்தி) விதங்களுமடொருநதின
முகா, அசலன்	முசமுளையென அயிராவதனது
சிறைவிட்டவன (தேவா)	சிறைநீசுகின செவவேளின
தாள, தீட்ட	திருவடி அடையுமபடி
படா	(எப்போதும்) ழுடைவிடாது
இவணையே	இககந்தகவாயியையே
நினைவன (என அளிந்ததி)	தியானித்திருப்பேன
நிசாமுசனே	பிராமனே
சைருபயிருபயில்	உதிராகருவி ரசனித்தலால்
தீட்டு, அப்படு	அசுகி அப்பப்படும
ஆலியவால்லையான	உயிருள எவா போல்லன்ன
என சென்னி (ஆதலால்)	எனதுதலைவிதி
இலியுனாடுல	இனிமேல் உனாடுல
தீட்டப்படா	எழுதமுடியாது

சென்னி, எ. தீட்டப்படாது, ப. படாது, படா என
கஞ்சுருந்ததி. தீண்ட, எனரது, தீட்ட, என, வலித்
தது. இவணையே, தேரநேசராம. நினைவன, தன்மை ஒரு
மை வினைமுறது. பயன, கொண்டுவிட்டு. பிராமனை
கடிந்ததுபேசினது.

திசா முகவேதனை யன பா றகா ன நி நகடங் களவ
திசா முகவேதன யீ நி லு மீ றிலா சீ னு மம போ
திசா முகவேதனை வென கண்ட வேலன் நினை பபு னத்தந்
திசா முகவேதனை ரண னு தன கா வரை சோ பவ ரோ

அமபோதி

சீ னு ம

சா முக (எவரும)

எதனை (தேவருக்கு)

வெனகண்ட

வேலன்

தினை பபு னத்தந்

சா முக

வேதனை ரண னு

தன கா

வரை

சோ பவ ரோ

திசா முகவேதனை

ஐயன (இவன்பிதாவான்)

பா றகா ன, தி நகடங்

தந் கள, அவதி

சா ம

உகவேதன யீ நி லு ம

இ றிலா

சமுததி ததில்

சின ர து சீ னு ம

அருசதிகு முகமுடைய னு ம

தின பருசெய்தவ னு மா ன ஞா னை

செயித்தந் ளி ன்

செவவே லா யு ம

தினை பபு னத்தியா னை கள

கி லா யா ன்

முநகிலைச்சேரும

ஞ ளி ன் மேகங்களா று மு பபட்ட

பழமுதி சோலைமலையயும

சிரதித்திருப்பவா

நா ன முகப்பிரம னு ம

அரியு ம

ஞ ரிய னு ம, சரதி னு ம

தந் தமநத்ததில்

இ றகி றவா ய

உகாந்தித்தி ற னு பபு னவகாலத்

நித்தியாவா

தும]

சோபவா, எ. இலா, ப. சீ னு ம, பெயரொச்சம, எதன்,
பெயர் கொண்டது. வேலையும, வரையையும, என்,
ஐயுருபுடன, எண்ணுமமை வருவிகக. பிரமன், ஐயன்,
பா றகா ன, தி நகடங், எனபவ றில, எண்ணுமமை, விரிகக
இ றிலும, மு ற னு மமை. சோபவா, தெர்நிலைவினப
பெயர். இலா, குறிப்பமு ற ம. பழமுதி சோலை மலை
யின் நினை யும, பத்தியொ ன னு ம, நித்தியொ ன ற து.

சோபபொருப்படவீததேனின்றவனநினைசிறையுச
சோபபொருப்படவல்லவனஞ்ஞாசசிகரியுடன்
சோபபொருப்படவென்றாண்டோந்நியசேவகனவான
சோபபொருப்படவேணியிந்சோத்தவனசெயதவமே

சோ
பொருப்பு
அடவி
தேன, திறையு
திறை, சிறையு
சோ, அப்பு
ஒர், உப்பு
அட
வல்லவன
ஞ்ஞா, சிகரியுடன்
சோ, பொரு
படவெனஅ
அண்டா
எந்நிய
சேவகன
வானசோப்பு
ஒருபபு
வேணியில்
சோத்தவன
செயதவமே

சோனா, அசனது
கொல்லிமலை வெள்ளிமலைசார
வனத்திலவாழும்
வள்ளிமணவாளனே
அகிலமானது, கனையை
அழியமோதுகின்ற
ஒப்பந்ந, உவாககடலை
வந்நிமபடி வேலவிட்ட
வல்லோனே
ஞ்ஞானககிவருசிகரியுடன்
அடியோடு, பொருது
அழியுமபடி, செய்தது
தேவாகளை
வினாஞ்ஞடியேந்நின
வீனே
ஆகாயகங்கையை
ஒன்றாக
சடையின்கண
அடக்கித்தரித்தகிவன
(முன்) செயதவமானஞ்ஞமானே

கவிகூறா. தேன, உவமஞ்ஞபெயர். சோ, சோ,
என, வினையெச்சம். ஒரு, ஒர், என, முந்நிமபடுருளோ
வழி எனந்நனல், உகாங்கடடது. வெனஅ, வின
யெச்சம், எந்நியஎனனும், வினகொண்டது. அண்டா,
அண்டனான, ஐயுருபுவிந்சக. செயதவமேஎன,
காணாததைக காரியமாக, உபசரித்தார. பொருது,
எனந்நிவினயெச்சம், பொருஎன, துவவிஞ்ஞதிஞ்ஞநினது

செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோதிலந் தீதிலருஞ்
செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோசீயுரைக்கே நெருப்பாய்
செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோசீயுரைக்கே நெருப்பாய்
செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோசீயுரைக்கே நெருப்பாய்

மூமமல	(ராம)	ஆணவாதிமூமமலங்களை
செமமலகொண்டே		முட்பட்டதினால்
வினையேசெய்து (தினமூம		தீவினையேசெய்து
அவத்தால் (உண்மையுணராத		விபரித்ததால்
அருகுகிணர்நனம்		அருகியிருக்கிறாராம்
செய்தவ	(தெளிந்த)	நல்லதவமுயன் அ
தால்		நாவினார்
அருகுகிணர்நனம்		சிறந்தபருசாசனத்தையும
ஒதிலம்		உச்சரிக்கிறோம்கலை
தீது, அலரும		தீமையைவிளக்கமும்
செய்தவ		நாகபூமிஒழியவும
தால்ம		மணனூல்கெல்லாம்
சுதமபெரு		நன்மைபொழியவும
சேய	(செவவேள்)	சிவஞானசம்பநதாராகி
உரைக்கு (திருவாய்மவாரதருளின		தேவாரத்தால்
எந்நருப்போய		ஆணவடிவவேகி
ஆத்தால்ம		அப்பனைகளே பெண
		[பனைவடிவாயோங்கி
செய்த		சிவந்த
சுவைக்கனி		தித்திப்பள்ளபழங்களை
ஓர்		தந்திஅபுதங்களை
என்னோம்	(என அம்)	புழுக்கிறோம்கலை.

அருகுகிணர்நனம், எ. ஒதிலம், என்னோம், ப. அருகுகிணர்நனம், தன்மைவினையால்கொண்டியுமென்பார். உண்மையால், என்னுதி. உரைக்குளன், நாககாவதாயிற்று, தால், நாலுயரெலன், உகாமும், ஆலும், வீடுக. ஓர், பன்மை. செய்தசுவைக்கனியெனக். பயன், கொண்டுவிட்டி, செவவேளைச் சிறந்தகிறோம்கலையெனல் செப்பினது.

செமமலைவண்ணிதடாங்குமாவெனர்திண்படைவேர
செமமலைவண்ணிவசவாணத்தனைச்செப்பவுன்னி
செமமலைவண்ணிதவந்தமிழ்ப்பாணத்தெனடங்குமாவென
செமமலைவண்ணிவிருப்பறுமோவிதுதோரதுனையே

செமமலை	சிறந்தகிரவுஞ்சகிரியையும்
வண்டு, உகள	சங்குதள, உலாவும்
தாங்க	சமுத்திரத்தையும்
மா	மாவடிவானஞாணையும்
வெனர	வெனருளிய
திண்படைவேல	வலிபவேலாயுத
செமமலை	மேனமையனும்
வண்	வனப்புமிகக [வேளை
தவசவாணத்தனை	சேவரபதாநையனும்செவ
செப்ப, உன்னி	புகழ்நிறைந்தநீ
செமமலை (மனதை)	புதைத்ததுவிடாதே
வண்டு, தயும் (நமது)	குநர்நீங்கும்
தமிழ்ப்பாண	அறிவெனுந்தமிழ்ப்பாணனை
தென, தீம	ஒளியுமமணமுமுளதாக
தையிலைய	எகயுமவாயுமொப்பமலந்த
செமமலை	பழம்பழவை
வண்ணிவிருப்பறுமோ	வண்ணிவிருப்பறு
ஒது, தோரது	திகருந்தையுனார்து
	(பாசநீங்குகளனைவி
	டபாசமுளபலருக்கும்
உனையே (அவகைய)	பனகாலுப்புழந்திபாமிதி

பாண, எ. உணா, ப. மலை, தாங்கும, மா, எனபவந
நிக, கிரவுஞ்சக, எனதுமையும, விரிகக. உன்னி,
வண்ணிவயா. வண், எதாக்கமுத. ஒ. எதாமரை.
பழம்பழ, பகதீங்குகளனைவி, நிகமழ, அப்பகதீவ
சுதபகருக்கும், வண்டு, தயும்னுக்கு நிகாத்தலாநிக.
ஒவை, பயனுமமை. ஒது, ஒட்டல்வகாரம். தனபோந
பிதாக்கும்பே, நிகபமாச, அனமநாயகி, மேனமையாச,
அறிவெனும்பாண, நீ, திறையருஞ்ஞாயெனல.

தேனாவிடப்பண்ணியேறேறிமுப்புருசெந்நடிரான
தேனாவிடப்பண்ணிசூரியென் செந்நடிரான
தேனாவிடப்பண்ணியப்படுமாறு செந்நடிரான
தேனாவிடப்பணிததெனேருடி யென்முத்திரிபவோ

தேனா	மணதேமானது
விடப்பணி	விஷிப்பாமபின்
வாயப்படுமாறு	வாயக்குடபுகுந்ததேவ
தெர்வையாபால்	மருவையாவசப்பட்டு
செந்நட (மாத்தூயிர்)	செருகுண்டு
அல்கைத்தேனா	கானலை
விடு, அப்பு	வினா அபிநாசீ
அணிதது (நமக்கு)	அணித்தாயிருக்கிறது
என அ	என் அதுணிந்தது
ஒடி (விபரித்ததால்)	ஒடித்திரிபவன்பேரால்
என அம்	எந்நாளும
திரிபவோ (பிரபஞ்சத்திற்	சுழன் அத்திரிபவோ
தேனா (தேவாகொணாரத	தேனா
விடப்பணி (அசக)	முறிபுமபடிசெயது
என, எறி (அரியான)	விடப்பாருடகுடி
முப்புரம் (பகைவருடன்)	முப்புரம் அனையம்
செந்நடிரான (நகைத்து)	எரித்தகிவனுக்கு
தோ (பிரணவப்பொருளை	தெளியஉபதேசித்த
ஐ	பாமகுருவே (என அம்)
விள (எவரும)	இகழ்த்தகக
தப்பு	குற்றங்களால்
அணிசூர்	நினைந்திருந்திருக்க
அரி	சங்கரித்தோனே (என அம்)
எனக (எப்போதும்)	புகழ்நதுகைக்கடலீர்

திரிபவோ, எ. எனக, ப. தோ, தோ, என், வினையெச்ச
மாககுரு. விள, விடு, வினைத்தொகை. அணிதது, சூரி
ப்புமுறம். ஒடி, வினைப்பெயர். கானலை நீரொலை
பேரால், விபரித்த, மாயாகாரியமான, நாமருபங்களை, நித
தியமாய நம்பித்திரிபவோ, செவவேளைத் தியானிப்ப
ராக, என்லசெப்பினது,

அகல்வாயினுமே

நெருசே, எ. தி. ப. தோனரி, விண்பபெயா. சேவ
 கள், ஸ்ரீமதி, பரிதினகிழமை, பத்திரன், என்னும
 பெயா கொண்டது. பயன், விழாபு. செவவேளை, எவ
 வேளையுரு, சிந்திதது, வந்தித்திரு, சித்தமே, என்னசெப
 பினது. சத்தி, சகத்தின், துணைக காணமானதன்மையால்
 தோனரி, என்னசாநரினா.

அயக

செப்பா முதலைமனனேதிகனநகுருமபைமுலை
 செப்பா முதலைகணகாணகமுருநதீரிருகண
 செப்பா முதலைவாவியிசெனநபிரானமருகன
 செப்பா முதலைவோகளைவானவணாசசீரினுக்கே

நா	(யானையை)	இழுசகும்
இருகண		இாண்டுகணனும
செ	(கோபததாந]	சுவரத
பா முதலை		பெருமுதலை வாயினின அ
வாவியில் (அதனைமீடக)		தடாகத்தில
செனநபிரான		வினா ரதுவரதி அரியின
மருகன		மருகோனும
செ		சன முளையை
பா	(இப)	பூமியிலெழுப்பும்
அமுதலை		அருளு னமுலததையும
வோ	(அதனபுக)	வோமிசசைகையும
களைவான		நீக்குபவனுமானவேளின
வரை		அருளவரையமரும
சீரினுக்கே		ஆனமராயகிககு
செப்பு, ஆமுது		செரரசுவையமிாதமும
அகம்மனனேதிகனம		இருளைக்கடிருனககனமும
குருமபைமுலை		குருமபையிலானரதமும
செப்பு		புகழ்பபநிம
ஆமுதலைகண		கணகருணைக்கடலும்
கால், நகை		ஒளிமாலும்
முருநது		இருகினவமவுபடிக்கமுமேயாம

செப்புமுதலிய, எ. அமுதுமுதலிய, ப. முளை, எக
 தேசஉருவகம். அமுது முதலிய, நிரானிழைப்பயன.
 வோ, உவமஅருபெயா. மருகன, களைவான, எனபவர
 நில, எண்ணுமமைவிரிகக. இா, எனனும பெயரச்ச
 வினைதொகை, முதலை, எனநபோகொண்டது. சோ,
 அருபெயா. பாங்கு, ஆனமாவிய, லீங்குமெனநது.

சோமாராமசிவசங்கரா நரதிருமுடிசகுச
சோமாராமதிகாததிழாயென்பாதெண்டிணாமேல
சோமாராமநிநரதிருசெததொட்டசேயகழருசு
சோமாராமநிமையோமகுடச்சிவாவிமபமே.

சே

ராம, ராம

சிவசங்கரா

நரதிருமுடிசகு

ஆம, அரா

மதிகாததிழாய

சோ, எனபா

தெண்டிணாமேல

மாராமன

நிநரதிருசக

சோ (தெண்டியிடு)

தொட்ட

சேயகழருசு

அரா, மன

நிமையோ

மகுட

சிவாவிமபமே

சோம

இலக்குமிநாயகனாம

அழகுள்ள அரிபே

முத்தியருளுருசிவனே

உமமழகியமுடிசகுசகு

கங்கையுமபாமபும

தேனுள்ள தளசியும

சிறப்பெனச்செப்புவா

தெளிதினாககடலில்

மாமாமானஞானது

மாரபுள்ளககுமபடி

சவசத்தை

புணர்நதருளிய

செவவேளதிருவடிசகு

நெருங்கிநிலைபெற்ற

தேவருடைய

கிரீடமணிந்த

வட்டவடிவானதலைகளே

சிறப்பாய அமைந்திருக்கும்

சிவாவிமபம, எ. சோம, ப. சோ, ஆம, அரா, தொட்ட,
எனபா, சோம, எனபவை, மொழிமாறா. சே, அரு
பெயா ஆனநி முடிசகழக மாாததிழவமே, அரி
ஆயன்காரதின மகபுடனபணிரதெழுரு, சிமுடிமணி
கள் சேயதிருவடிக கணியெனல்,

ஆய்வு

சிகாவலவனபரிதபபாடுசெய்யுருசெவவேலவிலரு
 சிகாவலவனபரிஞாராமதனித்திலருசலார
 சிகாவலவனபரியங்கருமுல்பெரநதேமொழிவரு
 சிகாவலவனபரியானலமனநிலுரதெனநலுமே

சிகாவல		மயிலவாகனனே
அனபா		அனபுள்ளவருகரு
இதபபாடுசெய்யும		வேணடுமவாமுதலும
செவவேல		அழகியவேலேனே
இலருசிகாவல		இலருசிப்பதிக்கதிபனே
வனபா	(எனனை)	தூநநலிநொடியரும
இவஞாரா		இவஞரிவருப்பவரும
மதின்		மனமதனும
நித்திலம்		முத்திமாலையும
சலாரி		சமுத்திரமும்
கா, அலவன		சோலையும, சரதிராம
பரியங்கரு		கட்டி இம
குமுல்		புள்ளாங்குமுதலும்
பெரந	(எனனை)	இனநருளிய
தேமொழி		மதூமொழியுள்ள
வருசி.		மாதாவின
கா		காவலுமான
அல		இனவெயல்லாமல்ல
அனநிலும (காமசினனமா		அனநிலாமமனதும
தெனநலுமே (தோரான)		தெனநலாமபிராணனும
வனபரியானலம் (எனனை)		வலியவடவாமுகாக்கினி
		போலவருகத்தினன.

அனநிலுமதெனநலும, எ. பரியானலம், ப, வனபா
 முதலியவநநில, எனனுமமைதொக்கன. கா, முத்திலை
 வனைப்பெயா. அல, வனைகஞாநிப்பமுநஅ. வனபரியா
 னலம், மொழிமாநஅ. அனநில்தெனநல், உவம் அரு
 பெயா. தெனநலுமனநிலுரு சிநநிப்பபயாப, நின
 ரனநெருசமும் பிராணனுநீடினப, மொனநிலுமே
 பகையவநரைநீ மொழித்தபென, ரனபுடனுமரபகி
 சேவவேடகனாரதது.

தென ரலையமபுபுணவாராகுமாதிமிாமுரநீத
தென ரலையமபுயமினகோமருகசெழுமறைநதோ
தென ரலையமபுசசபூதாவெரிசிரதிமன ரர
தென ரலையமபுபடுரெறிபொய்யிதோககின ரதே.

தென	(வண்ணிகள்)	தென என இசைபாடும
தலை, அமபு		சொசு ரகநகையை
புணவாராகுமார		அணியுருசிவகுமாரானே
திமிாமுரநீ		இருணி ரககடல் ரகுழப்பபட்ட
தென, தலை		அழகிய தலமுள பூமிதேவிகளும்
அமபுயமின		தாமனாயின இலககுமிகளும்
கோ		நாயகனான அரிகளும்
மருக		மருகோனே
செழுமறைநதோ		சிறந்தவேதங்கள் புகழும்
தென ரல		தெ ரகுத்திசையில
அமபுசச		அழகிய பாம்புவடிவான
பூதா		திருச்செவகோட்டதிபனே
மன ரல்		பூமணமுள்ள
தென ரல்		தென ரலாம்பிராணன
ஐயமபு		பருசபாணங்களும
படுரெறி		பட்டபுணவழியே
போய		உள்ளுமபுரமுமுலாவி
எரிசிரதி		விரகாககினியைமுட்டி
உயிர	(என)	ஆன மாவை
தோககின ரதே	(வாடம்)	நீககுகின ரது.

தென ரல், எ. தோககின ரது, ப. வண்ணி இசைபாடும, என பன, இசையெச்சம். தலை, மின், உயிர, ஆகுபெயர். எரிசிரதி, மொழிமாறல். தென ரலாம்பிராண, ஐய மபு சென்னெறியனல், செலுத்தி யெரிசிறைப்பதைத், தவிரத்தியென, முன்மரையகி, செவவேடகுறைத்தது.

அய்ஞ

தீராகமலசலிகிதபோகமெனததெளிந்தூர
தீராகமலமெனகருதாததெனசேயவநூல்
தீராகமலசுலகாமபொறுப்பெனததிருக்கண
தீராகமலமாவேகருக்கசுவரதவனே.

சேய		செவவேளே
அவநூல்	(முத்திப)	பயனில்லாதநூல்களை
தீர		மாற்றத்தக்க
ஆகம		ஆகமமுனாததோனே
லகு	(இவ்வனரபொறி)	சிறியது
காமபொறுப்பன	(என)	கையிலேரதுவேன
என	(எனமுஅக்கினி)	சொன்னவுடன
திருக்கண	(உனது)	திருக்கண்ணினால்
தீ		அவவக்கினி
ராகம		சுவரதநிர்மெல்லாம
அலமாவே	(காரதிமங்கிச)	சுழல்வும
கருக	(வடிவு)	கருகவும
சுவரதவனே		சுவரதோனே
கமலசு	(அரியினது)	உருக்கமலததுதிததபிரமன
லிகிதபோகம்	(எழுதின)	தலைவிதிப்பிராப்தம்
தீர, என	(உனதருளாலனி)	தீரகமுடியாதெனமு
தீ	(எனது)	அறிவானது
தெளிந்தூர		அறிந்திருந்தூர
ராகம	(மோக)	இச்சையினால்
அலம	(வெறுமையான)	சேடாயினோம்
எனகருதாதது		என ஆராயத்தரிபாதது
என		யாதுகாரணம்

கருதாதது, எ. என, ப. தீர, என, எனபனவும, தீ, தெளிந்தூர, ராகம எனபனவும, பொழிந்தது சேய, கொண்டுக்கூட்டு. கரு, ராகம, முன்ன முருபுவிக்க. தீரது, எனமுடிமு, தீர, எனக்குன்றாதது, அலம, எதிராமரை தன்மைப்பனமைக குறிப்புமுடி. கமலசு, ஆகுபெயர். அருளுனமே காரணமெனல், கூறினது.

சிவசிவசங்காவேலாயுத்தினைவருசிகுறிஞ்
 சிவசிவசங்காவாமயில்வீர்சொந்திருக்கண
 சிவசிவசங்காமாவையெனுத்திரலோயபொறைவர்
 சிவசிவசங்காமானபட்டவாவொளிசொந்தபின்னே

சிவ	(ஆனமாவுகு)	முத்திவடிவாகியும
சிவ		ஞானமாகியும
சங்கா		ஆனந்தமருள்சிவனால்
வேலாயுத		வேலாயுதனே
தினை, வருகி		தினைசாகசுகுங்கொடியிடை
குறிஞ்சிவசி		சிந்திராவாசிபானவள்ளி
வசங்காவா		பாசம்பிரியாதவனே
மயில்வீர்		மயிலாருடனே
செகம்		உலகமெல்லாம்
திரு, சிவ		செவ்வமுஞ்சிவமுமோங்க
கண (உனத்திருவுளத்து)		உனனுதி
சிவ	(கொடியனை)	கோபி
சங்காமா		ஞானசங்கரி
வை	(அடியருக்கருளை)	வைத்தாருதி
எனும்		எனமுறைத்தேவப்பட்ட
திருலோய		வெற்றிவீரனே
ஒளி	(உனதருளின)	ஒளியானஞானம்
சொந்தபின்னே	(எனனுள்)	உதித்தவுடனே
பொறைவாசி		வெற்றிமிகுபொறைஎனும்
வசிவசம்		வசிவாஸினவாய
காமான	(ருமமைமுதிம)	கோபமாமானமுதலிய
பட்ட		அகப்பட்டடியக்கமற்றன
வா	(அதலிசுதினி)	வந்தருளுவாய

நீ, எ. வா, ப. கண, சிவ, சங்கரி, வை, முன்னிலையே
 வல். சங்கரி, சங்கா எனலாயிற்று. சங்கான, சங்கா, என
 ஒருகருகெட்டது. சங்கானால், என, முன்னுமுருபு
 விரிக்க. சங்கான, எழுவாய். என்னும், பயனிலை. மாவை
 என, விவிரிக்க. காமான, வினைத்தொகை. மாணகிய உவ
 மையை, கோபமென உபமேயமாகக் கூறலின், உருவக
 அலங்காரம். தொழிலுவமம். பாசங்கல். சிவ, கொண்கெட்டு.

புயல்

சேரதமாரத்திதா தானவாசேணையத்தெணடி கணகண
சேரதமாரத்திடனகொன்ற செவவேஸ்திருமுடி மேற்
சேரதமாரத்திடாசஞ்ஞடிமைந்ததினாததினாததேன
சேரதமாரத்திடரினனூரியெனனுமிச்சேறுபுககே

சேரத

மாரத்திதா

தானவாசேணைய

தெள, தினா

கணசேரது

அமாரத்திடன

கொன்ற

செவவேல

திருமுடிமேல்

சே, திருது

அம

அரா

துள, தா

ஞடிமைந்த

தமார

துடா

இல், நாரி

என்னும

இச்சேறுபுககே

தினாதது

தினாததேன

சே (ஆதலின எண்ண)

கிரதசுவாயியே

கடப்பமாலைபுனைந்து

அசாததினா

தெளிந்த தினாகட்டலில்

விழிசிவந்து

அரதமாமாரத்திடன

சங்கரித்த

சிவந்தவேலாயுதனே

அழகுள்ளசொசில

இளம்பிறையையும

கங்காசலதையும

பாமபையும

துள்ளலைத்தருமபடி

ஞடினசிவஞ்ஞமானே

சந்தமாரக

பரிநி

மணவாழவுமபெண்ணுசையும

எனமுனோல்லபபட்ட

இச்சேர்முகஞ்ஞடிஞ்ஞது

அமுந்திமுழுகி

வருந்தினேன

காததருந்தி

நீ, எ. சே, ப. சேயிரது, சேரதுஎன், உடம்பநி பெய
யும உயிருவகுறைந்தன. துள, தா, என்னில, எகா
முந்தகாமும, டகாமாயின. புகஞ்ஞினாததே, எனக.சே,
முன்னிலையெவல். தினாத தினாததேன, சே, கொணநி
கூடநி. ஞடி, விண்பபெயா. மணயழிநுழந்தேன,
இனியெயித தாளெனல், கூறினது.

அய்ய

சேநலைத்தாநலைக்கப்பபா லெழுந்த செழுங்கழுக்கி
சேநலைத்தாநலைக்கருஞ்செந்திலாயசிறதை தீநெறியிற்
சேநலைத்தாநலைத்தோக்கருங்குமாராதிரியலிணைச
சேநலைத்தாநலைக்கத்தகுமோமெயத்திறங்கணமிமே.

சேல	கெண்டைமீன
சேறு, அலைத்து	சேநரை உழக்கி
அய்ய	ஆரநினை அ
அலைக்கப்பபா லெழுந்த	தினாகருமே லெழுந்த
செழுங்கழுக்கி	சிறந்தோங்கு கழுக்கி
தலைத்தாறு	அடிக்கலைக்கி
அலைக்கரும	அணைக்கினர்
செந்திலாய	திருச்செந்தினுதனே
சிறதை	(என) மனதானது
தீநெறியில்	தனமாக்கத்தில்
சேநலை	செல்லுதலையும
தாறு, அலை	அளவில் அருளுணழிருநையும
தோக்கரும	நீக்கியருளும்
குமார	குமாரசுவாமியே
மெயத்திறம்	(உணது) அருளுணைமைய
கணமிமே	கணி அதுவே பரஞ்சுரமமை
திரியலிணைச்சேநலை	உணல், உணாதல், செய தல், எனனுந் திரிகாண வி ணை வடிவாயெழும மனது
ஐத்தாறு	ஐம்புல அடவியின்புறநின அ
அலைக்கத்தகுமோ	வழிபறிப்பதுபோல வரு ததனாகுமோ.

சேநலை, எ. தகுமோ, ப ஐத்தாறு, ஐத்தாறு, என
வலித்துது. சேநலை, அருபெயர், கணமிம, தனமைப
பனமைவினையால்குணையுமெயர். மெயத்திறம்கணமிமே
கொண்கு. டு. திரியலிணை, பெயர்ச்செக்கருநிப்பு. இம்
மனதைத் திருத்தியருளெனல், குறிப்பெச்சம். சேல்,
மொழிமாற்றம்.

தீர்ப்பாடுவா தண்புனதெயவமேயென்பா சேதததமா
தீர்ப்பாடுவா முதுநீர் ஓனகாயபவா செரதினைமேல
தீர்ப்பாடுவரி தழகணிநுகாநி ரபாசெபபுரசசெர
தீர்ப்பாடுவரி லிவாவல்லவா ரஞ்செயலகொள்ளவே.

தீர்ப்பாடுவா	(ரம)	வெறநியைததுதிககிஞா
தண்புனதெயவமே		குளிர்புனமலாழதெயவமே
என்பா		எனமுாததுகூவுகிஞா
சேததது	(யாரொணில)	கேடுள்ள
மாரதீர்ப்பாடு		மாவாணஞ் னுருகினையும
உவாமுதுநீர்		பழயஉவாதகடலின
பாடு		மடிந்தா
என		எனமுதேவாபுகழ
காயபவா	(அவவசாண)	சினரதுசங்கரிததவா
செரதினைமேல		சிவரததினைபபுனததில்
தீர்ப்பாடு		நீங்காதவள்ளிராயகியின
துவா		பவழததிநிசிவரத
தீதழாணி		வாயைப்பாராதது
உருகாநி ரபா		மனமுருகிநினைநவா
செபபுரா	(ரமரு)	உணமையுபதேகிகக
செரதில்		திருசசெரதியே
தமபாடு		தமபதியாக
வரி	(கருதி)	வரதவாராயின
ரஞ்செயல		நம்பாசவிருபபை
கொள்ளவே		நீக்கிஅடிமைகொள்ள
தீவா		தீததகவுடையவா
வல்லவா		கருணைவல்லவாராவா

தீவா, எ. வல்லவா, ப. மாரதீர்ப்பாடு, மாவும், தீர்ப்பாடு, என, எனனுமமைவிரிகக. தீர்ப்பாடு, பண்பு, பண்பியாய்நமு. உவாமுதுநீர், தீவா, எனபன, மொழிமாநமு. பாசநீங்கலும், பகருவமோங்கலும், பகாரதமைகாணக, அன்பெனுமபாங்கி, ஆமநாயகிகரு, மனபுகழரதருள, வரதமைவருததது

செயல்வகைவாளை யிழைக்கோவிலைச்சிவனா முகந்தச
செயல்வகைவாளை முனிகொண்ட லவாளியைத்தேவாரான
செயல்வகைவாளை முனை வேலையன்னவிச்சேயுறையுரு
செயல்வகைவாளை யுசுழ்செந்தில்வாழ்பவளசேலவிழியே

இச்சேயுறையும	இச்செவவேள, அமரதருளும
செய, அலம	உய இழுக்கல்பையை
வைவாளை	சினரதுவாளை மீன
உசுழ்செந்தில்	பாயப்படுதிருசெந்தியில்
வாழ்பவள	வாழமானமநாயகியின
சேலவிழியே	கயலிநபிநாழிருகணனும
செய, லவகு	சிறப்பால்விளங்கும
ஐ	இரத்தினையும
வா, இளை	வாவுமமுகிலையும
இறை	பிராமணையும
கோவிலை	(இவன) ஆலயத்தாமனையும
சிவன	சிவனையும
ஆ, அமுதை	சிவன உண்டருசையும
செய, லவகை	வெநியுள, இலவகையின
வாள, ஐ	ஒளியும, அழகும
முனிகொண்டல்	ஒழித்தி, இராமணையும
வாளியை	(அவ) இராமபாணத்தையும
தேவாரான	தேவாசேனாபதியையும
செயல், அங்கை	காவல்புரிக்கையில்
வாளை	வாணையும
முனைவேலை	கூடையுளவேலையும
அன்ன	போலஉறுவோருககின்ப
	மூம, உருதவருககுத தின
	பமுஞ்செயவனவாம

விழி, எ. அன்ன, ப. அன்ன, குறிப்புமுநா. வா, இளை, எனநபாலது, வருமொழி முதலிகாங்கெட்டு, வாஉன், எனமுடிந்தது. வாவின், என வகாட்டம் படுமெய்யுடன் விரியும். தாளக்கா, என உருகாணக. கிமுதல், கியும, உமமையுமவிரிகக. இச்சே, கொண்டு கூட்டே, உமமையயன், இராமோருளஎனலிழையட்டினது;

சேலையிலாருதவனஞ்ஞல்மேருசகிசு ததவனனை
 சேலையிலாருதிவனோரபவையாகிரதிரியச
 சேலையிலாருமபாபரிபுசஞ்சகிசெனெனாமிச
 சேலையிலாருதிநையிட்டனாதவகள சித்தவகளை

சேலை	அசோகமாநீழலை
இலா	உணர்விடமானசமணா
உரது, அ	உயாரத, அரத
வனஞ்ஞல்மேரு	வனகமுயிலேழிமடிய
சினததவன (சம்பரதாரகி)	செயித்தோனும்
உணச்சேல,	கணகளசேலையும
அபிலா	வேலையுமபோலும்
உரதி	கானயாறுள்ள
வனோரபவை	வனோரபவியளளிநாயகியின
அசு	மணவாளனுநானவேள
இரதிரியசசேலை	பருசேரதிரியசசெலவை
இலா	நீங்கினதபோதனருகமும
உமபா	தேவருகமும
ஆப	துன்பமவினைத்த
ரிபுசஞ்சு	ஞானசஞ்சுமிதஞ்சு
சிகெனும்	இறுககிககட்டின
இசசேலையில	இப்பீதாமபாககசசையில்
ஆரும	ஆடவாமகளினைவரும
தவகளசித்தவகளை	தந்தமிருதயமுமுணதயும
திநையிட்டனா	கப்பமாகச்சமாபபித்தா

ஆரும, எ. இட்டனா, ப. உரது, வினைத்தொகை. அ,
 சுட்டி. வனோரபவை, தோகச்சுதி. கொள, கோள,
 எனப்போல, செல, - சேல, என. முதனீண்டு, தொழி
 ரெய்யாயிரமு. திருககு, திருட்டி, திரிசயந்தி
 ரது, தியானித்தலைச் செடபிசுது

சித்தத்தாங்கத்தாசித்தியெயத்தத்திரினர தென்னாச
சித்தத்தாங்கத்தாசரத்தியேசெந்திலாயசலாச
சித்தத்தாங்கத்தாக்கணாசசெர ரகரதாதிவகனிஞ
சித்தத்தாங்கத்தாசேயாணத்தரத்திரினையே

அத்தா	(எவாக்கும்)	சுவாமியான
அங்கத்தாசரத்தியே	முழுளனுமபணிசிவருமாரானே	
செந்திலாய	திருசசெந்திரபதியோனே	
சலாசி	சமுத்தித்தில	
தத்தாம	தரதமவலத்திரம	
கத்து	கத்திககுவின்	
அக்கணாசசெர ர	அகாணாசசநகரித்த	
கரதா	செவவேளே	
திவகன, திருசி	சரதின, பதிவினணை	
தத்து	தவழப்பபட்ட	
அங்கத்தா	திருவாங்கத்ததரியும	
சேய	(இவ்வரி) மகருணபிரமனும்	
ஆண	வேதங்கருமபுசித்த	
தரத்திரி	திருசசெங்கோட்டிலவாழ	
இயே	சுவாமியே	
சித்தம	திருதயமானது	
தாங்கத்தா (நிலைபடாமல்)	அலைபோருபாளபலா	
அச்சித்தி	புச்சசெயதே	
சித்தி, எயத	முத்தியடையுமபடி	
திரினரது	அலைநுதிநிரினரது	
என	என்னகாரணம்	

திரினரது, எ. என, ப. அச்சித்தி, எனர வினை
யெச்சம், திரினரது, எனனுமவினைகொண்டது. என,
எனனுமவின, திகழ்ச்சிகஞ்சரிப்பு. அச்சித்தி, மொ
ழிமாறம். அததா, சித்தம், கொண்டுக்கட்டு. சித்தம்
அடங்காதவா புச்சயார சித்திஇல்லையெனல் செப்பி
னது

திசிரிவலம்புரிமா ழகரி யா ழுருப தேசஞ்சொன்ன
திசிரிவலம்புரிசெய யாரிலஞ்சிசெந தூரகன்த
திசிரிவலம்புரிவே அம்படைத்தருள சேயதணியில்
திசிரிவலம்புரிசூடியவாந் அசேடியினே.

திசிரி	சகரா யுத்ததை
வலம்புரி	வல்துகையிலேகதின
மா ழகரி யா ழுரு	அரி, அரித ழகரியசிவனூரு
உபதேசஞ்சொன்ன	ஒங்கா முபதேசிகெப்பட்ட
திசிரி, (சுவாமிமலையான்)	திரு ஞாகத்தையும்
வலம்புரி, செய, ஆ	சங்குகள், வயலினிறையும
இலஞ்சி	திரு இலஞ்சிப்பதியையும
செநதூர	திருசெநதியையும
கன	மேகமதவழப்பட்ட
தந்திசிரி	திருசெநகோடடையும
வலம்	திருவலத்தையும
புரிவே அம்	மற அரதலங்கையும
படைத்தருள	உறைவிடமாககொண்டருளின
சேய	செவவேளின்
தணியில்	திருத்தணிகையில
திசிரி	(பசுமைபொன்மையுள்) மூங்கிலில்
வலம்புரி	(வெண்மையுள்) வலம்புரிமலை
சூடியவா	(தலைவன்) சூடியன் வரை
நன்மு	(நம்படிவம் படிக்க) எனருளி நன்றாயிடு
சேடி	(இதவே) கடைப்பிடி.
இனே	(உடன்முதலிய) அரித்தியமாம்—என ஆனம்

நாயகி அனபெனுமபாங்கிக கரிவித்தவா றும—உலகெ
லாம் வலம்புரி திருவடியை முடிசூடுநன்மை இததி
ருத்தணிககனரி விஞ்சைசங்குகிலையெனந வா அம்—
தலைவன், தலைவி, குறியீடு, உள்ளீடானவா றும, உயத
துணாக. சூடியவா, எ. நன்மு, ப. சூடியவாறு, என
விரிகை, இன்மு, எதிமறை குறிப்பப்பெயா. இருவ
கைக குறியீடும, ஒருவகையாலியம்பினது காண்க

சேடிவணங்குவனா ததோளென்பபுணாசேயவட
சேடிவணங்குதிருத்தணிசாவலின்செருககாந
சேடிவணங்குகொடியிடையானையெனசெபபுமுலைச
சேடிவணங்குதலைககளிநீர்த்ததுசெலலிலிலே

இவணங்கு	இமமங்கையின்
வனா ததோள	வனாயல்புணை தோள
சேடி, என	அழகுள்ளாளன்
புணா	(முன வேண்டினபடி) எனபபுணாநத
சேய	முருகோனே
வடசேடி	வடககின் விஞ்சையா
வணங்கு	வழிபடத்தகக
திருத்தணி	திருத்தணிகைக்கு
சாவல்	தலைவனே
நின்செருககால்	உனதானந்தத்தால்
சேடி	(பகருவனா) சிறப்பித்து
வணங்கு	(உன) வசப்படுத்தது
கொடியிடையானா	கொடியன இடையானா
எனசெபபு	எனபபோலுபதேசி
முலைசேடி	முலைஎனனுத்திடகியை
இவணம	இப்படி முதிசகுறைவாக
குத்தலைகளிற்று	(தற்போது) நான்ககனமுனது
இத்தது	(எனக்கு) பேரளித்தது
செல்ல	(இப்பேறு) எவருக்குமவருமளவும
நிலை	(இவாவசம்) நின்ருருவாய

நீ, எ. நில, ப. வணங்கு, வணக்குளன், செயப்பாட்டு
வினை ஆகுக. கொடியிடையானா, கொடுமையிலமுந்
தானா, எனப்பொருளகநீது. களிற்று, உவம ஆகு
டையா. சேடி, என, எனபுன, கொழிமாந்மு. மனனரு
ளானமராயகி மரநெனபோலவாராக, கிண்பேரினப
மீள விலகுக கிசைத்ததும், துன்னிய பாததைய்ந
ரேயத்தவந் சிவந்தோர, பன்னிபன்னுதலு மிப்பா
வினுடையனே,

செல்லையம்பொழில்சூழ்செந்திலாந்நீயானினை
செல்லையம்பொழிலெங்கணுமேரபவெனததெரித
செல்லையம்பொழிலங்கைகருடருமாநிழம்போர
செல்லையம்பொழிலாகவமாதுயிர்சேதிப்பதே

இறை	இறைவனே
கை	கைக்கபால்நிறைய
ஐயமேரப	பலிகொளஞ்முடடி
பொழிலெங்கணும	உலகெங்கும்
செல்ல	உலவாதொழி
என	எனஉணாதது
தெரிதத(அதனைததமது)	இரத்தததானினைததவரும
செல்ல, ஐயம்	துன்பமுமபயமும
பொழிலங்கைக்கு	பெரியழிலங்காபுரிக்கு
அருள	வருவித்தவருமான
திருமானிறப்போல	அரிதிருவினிறப்போல
செல், அல், (கருமைசெம்மையாய)	வருமமாலையில்
ஐயம்பு	ஐயுபுலவாளிகளும்
ஒழில்	(வருத்தி) ஒழிவில்
ஆகஅமாது	அவவாணமராயகியுடலை
உயிர் (உளஞ்முடமும)	உயிருமதெனரலும
சேதிப்பதே	(உலவி) சிதைப்பதை
செல், அல்	மேகத்தை, அலைக்கும்
அம்பொழில்சூழ	அழகியசோலைசூழத்த
செந்திலாந்	திருச்செந்திர்செவவேள
அநியாந	அநிதருளுகிருணிலலை

செந்திலாந், எ. அநியாந, ப. இறை, அண்பைவிளி
கை, ஆகுபெயர், திருவுமரியும், எண்ணுமமை, மால்க
ருவமை. ஒழில், ஒழிவில்என, உயிர்மெயவிரிசு. இறை
முதலிய, மொழிமாறா. அன்பெனுமபாங்கி அபக
ருவத் தானமா, துன்புறல் வேளுக்குத் தோனர
உணாததது

சேதிககணை ததுகளை தாகஞ் சோககிணை செலவெசரதி
 சேதிககணை ததுநிலபெருசஞ் சோககமாலை
 சேதிககணை ததுவரிதோயயில்கொடுசோககவரதா
 சேதிககணை ததுவருமாமழலிதிருலிணையே

சேது	செவந்த
திககணை	கருப்புவிடமதணை
துகளை தாகஞ்	சாமபாக்கிணை
சோககிணை செலவ	கண்ணுள்ள செவகுமாரணை
செரதி சே	செரதி, செவவேணை
திககணை ததும	எண்டிசை முதலயாவும
நிலபெரு	நிலபெருநிருக்கவும
சோககமாலை	சோககததமருமரிபும
சே	(மகணை) பிரமணும
திகக	திசைககருமபடி
ரைதது	செவத்ததழிதது
உவரிதோய	சமுத்திரத்திணமுழிணை
அயில்கொடு	வேலகொணடு
எச்சோகக	எண்ணக்கட்ட
வரதால்	(யமனூதா) வருமபோது
கணை ததுவரும	(அவருடன்) கணை ததுகொணடுவரும
மாமழலி	(இட) பெரியமனது
திருலிணையே	உககிணைலிணையே
சேதி	கண்டித்தருளலவேணடும

நீ, எ. சேதி, ப. ரை, என, செவவிணை அடி, ரைதது, என்செவப்பாட்டு விணையாயிற்று. அயில்கொடுசேதி என்கூட்டுக. மால், சே. மாலும, சேயும, என் எண்ணுமமைவிரிகக. அயில்கொடு, முன்னுமுருபு. சேதிககணை தது, அவ்வழி, தமுவாததொடா. சேதி, பொழி மாற அ. மனவாழைநீக்கியருளெனவின் னது.

திருவாவனகபுரிவாயினீ ககசகிகரிஞ்சுச
 திருவாவனசமுனியைவெனேருயதென நிசைத்திருசெ.
 திருவாவனமயிலோயநதகாலமெனசிரதைவைககத
 திருவாவனநிநிருவானதண்டைத்திருவடியே

புரி (விடையத்தினமோக)	திசசையையும
வாயில	ஐம்புலாதிசையும
நீக்க	அகநியநுள
திருவா	வல்லோனே
அனக	நினைமலனே
சிகரி (வருசம்)	கோவருசம்போலும்
வெருசம் (எனது)	நெருசுககிராமங்களை
திரு	நீக்கிச்சத்திசெய
வா (என்னுள்)	வருவாய
வனசமுனியை	தாமனாயிரபிரமண
வெனேருய	செய்ததோனே
தெனநிசை	தெருகுத்திசையிலுள்ள
திருசெசரதில்	திருசெசரதூரை
தவா	நீங்காதமரும
வனமயிலோய்	அழகியமயிலாருடனே
அரதகாலம்	உயிரினில் ஒழிக்கையில்
எனசிரதை	எனசிரதணையை
வைகக (ஒருவழிப்படுத்தி)	சோப்பதரு
நிநிருவான	உனதுசிரப்பான
தண்டை	தண்டைஅணியும
திருவடியே	திருவடிக்களே
திருவாவன (நமக்கு)	புகவிடமாவன

திருவடி, எ. திருவ, ப. திருவா, அனக, திருவடி,
 மொழிமாறா, சிகரிநெருசம், உவமைத்தொகை, திரு,
 வா, முன்னிலைவல். நீக்க, வினையெச்சம், திருவா,
 என்னும், வினைக்குறிப்பப்பெயர் வினையொண்டது.
 அரதத தெனசிரதை நினைதடி யடைதல் வேண்டிமெ
 னல் கூறினது.

திருகணையம்போதிருளோருசுபோருசுமோதிருமால்
திருகணையம்போசெய்யவேலோவிலோசுநதெனையந்த
திருகணையம்போருகணைநீர்நின்பாரிதெனனுலகெய்த
திருகணையம்போவுணாததோனகிலப்பி, சிறுமிதொ

திருகணை	திருகணையுள்ள
அம்போதிருளோ	(வீரவீர) சமுத்திராங்கையும
சுருசுமோ	(ஒலியில்) தாளததையும
சுருசுமோ	(முனிவில்) விஷததையும
திருமால்	(மாயததில்) திருமாலையும
திருகணையம்போ	(வேகததில்) அழகுளகையம்பையும
செய்யவேலோ	(கூசமயிர்) செவவேலையும
வில்	(எய்கிற வஞ்சவனாவில்) விலையும
தசனம்	(உவமை) ஒழித்தசமணனாயும
தெனைய	(கூச) பாண்டியனது
அங்கத்திருகணை	உடலிலெவபபையும
	முதுகினகூணையும
நம், கத்திருகணை	(முத்தி) சூனியமனப்பதரிமிருகணையும
அம்போருகணை	செந்தாமரைக கையினும
நீர்நி	(சுத்தமார்க்கும) திருநீர்நிநும
இன்	(பஞ்சாட்சர்ப) பத்தியினும
மாநரி	ஒழித்தது
தெனனூல்	தமிழனூலான
கிவபத்தி	கிவபத்தி விலைகரும
ருகரு	திருகருவேதமெனாரதேவாரத்தை
கிபம்போக	(பாசமைய) சந்தேகநிலிவாததியாக
உரைத்தோன	(சம்பந்தமாகி) திருவாயம்பலாரதருகணதென
கிலம்பில் அருதினம்	வழுத்திப்புலம்பினால்
சிறும, இத்தெருகே	என்கருதிப்பவமஒழியும

முது, எ, சிறும, ப. ஒவ்வின் ததொகை, ஒழித்தத என
விரியும. தென்னனங்கத்திருகணை, எனந்தருகு, பாண்டிய
னாடல் வெவபபையும. முதுகினகூணையும, சூனிய
யமே, முத்தி, எனப்பிதரி யிருகணையும, எனமு
பபயனவந்தகருகணை. கிலம்பிலெனநவிலையெச்சம்,
சிறுமஎனனும்பிநவிலைகொண்டது. துதியால்குதிப
வந்தொலையுமஎனலெனனது.

சிறுமிசகுமாரிகா லீடபகாசசிறையுயிரததுச
 சிறுமிசகுமாரி ணமென னீருயலி செநதினைமேல
 சிறுமிசகுமாரி புணாததிரிசேருகசிலேவடடுவெனச
 சிறுமிசகுமாரி வணிமுடியா ணமசைசீடிககே

சிறு, உமிசகு	சுருதுமிபளவேனும்
பகா	(பிரருகு) இடடுணைமனநகைமன்
மாரிகா லீ	மாமடேபாலரிபவனோ
செநதினைமேல	செவரத்தினைபபுசத்தில
சிறுமிசகு	வளளிநாயகிசகு
மாபு	மாபினவழியை
உணாததிரிசேருக	காழியிரததிரிசேருக
சிலேவடடுவென	விலேவடககண்ணப்பா
எச்சில	உள்ளமுதலுணவைமுன
	ருசித்ததிரிசேருகத்தளச்சிலை
து	உவப்புடனுடைருளிய
மிசகும	மேனமையாக
அக	பாமபுனை
அணிமுடியா	அணியமுடிச்சிலைது
மகன	குமாரனுமானசெவவேளின்
சீடிககே	திருவடிபையககருதி
சிறை	அழிசீருதும்
உயிர	பிராணனாககு
தச்சில	ஒதுக்கிடமுமாமிறவுடலில்
அமி	அமமலெழுநகணத்தும்
குமா	குமாராசவாமியே
சாணம (உனககு)	அடைக்கலம்
எனனீ	எனமுசொல்லுவீ
உயலி (சுருதிபிர)	செல்லுவீ

நீ, எ. உயலி, ப. பகா, மாரிகா லீ, பெயரிடா
 அ. து, எனனும் வினைதொலை, முடியா ணமசை
 பெயாடுகாண்டது. சிறைஎன அமவினைதொலை, துச
 சில, என்ருடையாடுகாண்டது. அமி, எனனும் வினையச
 சம இசையசசம. அமமலினுருசெவவேளை மருவாதி
 ருமெனலசொன்னது.

சோங்காரகமமுமோதுதிசீர்செவகைகொண்ட
சோங்காரகபருகரத்தேசிகசெரதினைமேர
சோங்காரகதனகிரிதோயகரதசெரதமிழநூர
சோங்காரகவினோதவெண்பாக்ககிவ்வீதிவினையே

சோம

கார, கம, அர,

மோதுதிசீர்

செவகைகொண்ட

சோங்கா

ஆகமா

உகரத்தேசிக

செரதினைமேல்

சோ

அங்காரக

தனகிரிதோய

உகரத

செரதமிழநூல்

சோங்க

பாக்கவினோத

என்பாக்கரு

இவ்வீதிவினையே

கல்பபையையும

முதல்தலையறுமடி

தாக்கினசக்காசதையும

சிலரதகையிலேரதி

திருவாங்கததரியும

ஆகமாதியுணாததசிலனும

விருமபததகுமழகனே

செரதினைகாததருளின

சீராதவளளிராயகியின

சாரதணியப்பட்ட

தண்டலதழுவும

கந்தசுவாமியே

செவவியதமிழப்பனுவலின

சோமுதலெட்டுறுப்புசூரியபாவலனே

கீதஉல்லாசனே

எனறுதிபபவருக்கு

கொடியவினைகூடுவதிவ்வீ

தீவினை, எ. இவ்வீ, ப, சோ, ஆகுபெயர். சோம, குகரி, சோங்கா, ஆகமா, என்பவற்றிடை, எண்ணுமமைவிரிக். ஆரமுநீரப்பொருள். துதிப்பவருக்குத் தொல்வினைத் தொலைபுமெனவெண்ணது.

தீவினையுடையவர்தோடதனினபெய்ததீபகரகர
தீவினையுடையவர்தொட்கிததனஞ்செந்தினமேல
தீவினையுடையவர்தொட்கிததனஞ்செந்தினமேல
தீவினையுடையவர்தொட்கிததனஞ்செந்தினமேல

செந்தின	சிவரத்தினவினவால்
மேல	மேலாயுயரது
தீவின	(தா) தீவுபோலத்தோனமும
அயுய	(சுருபு) பகமுள்ள
புனமர	தினப்புததலைவி
கொழுந	மணவாளனும
செந்தின	அழகியபொன்னிபூஞ்சிறந்த
கவின	(அனந்தமனனும) தியாகத்தை
அரு(யான, எனது, என்னுமிருபரையும)ஒழித்த	
அடியாரகரு	அன்பருக்கு
அருள	கொடுத்தருளும
பெருஞ்செல்வனுமே	பெரிபசெல்வனுமானவேருக
தீவில்	அறிவினஒளியால் [கு
ரை, அரு	ரைதலுமமறதியுமுள
கிணர்தீ	கோபந்தோர்த
அந்தின	(சுருதமர) திருதயத்தின
மெய்ததீபம	உணமைவிளகதை
அந்தரதீவின	மதுதீவினயாகிய
அல், கிவ	திருள, அகலுமபடி
நந்தாது	பங்காமல்
எடுத்ததனம்	எடுத்திகொண்டோம

நாம, எ. எடுத்ததனம், ப. அயுய, பெயரெச்சக குறி
பபு, கருத்திபூஞ்சிறந்த; என, கிரதாவதும, முடிக்கரு
சொல்லும், வருவிகக. ரை, முதனிக் வினபு பெயர்.
ரைவும், அருமும், என, என்னுமமைவிரிசை மா,
ஆகுபெயர். கவு, தொழிபெயர். செந்தின, கொண்டு
கூட்டு. குறி, குணம், தேயம், நீவதிரிசுருகில் நி
கழித்தினவாறுகாணம்.

செல்வரதிமூலமலரெஞ்சமேயவனெய்வமினனூர்
செல்வரதிமூலமதினமைதீரகருமலெங்குந் திவரஞ்ச
செல்வரதிமூலதிருநகையிலவேரினகாதகசெல்வி
செல்வரதிமூலமணவாளனலஞ்சுதிருவடியே

செஞ்சமே	மணமே
மூலம (திருஅவதாரமான) சீகாழியில்	
செல்	சென
அவன்	(சமடரதாரன்) அசசெவவேளை
வரதி	(அதுதினம்) வழி-டுதியேல்
தெய்வமின	தெய்வதயாணியின்
னாசெல்	(கருணையென) உலர்வுமேகம்
வரது	(நமமில்) வரதுசோரது
திசுமூம்	(மது) பாவததையும
நமதினமை	நமதருநாணததையும
தீரகரும	நீர்கியருநாம
வெங்குந் திவரஞ்சு	வெங்குந் திவரஞ்சு
செல்வரதி	(நமமில்) வருமாககிணைய
திருநகையிலவேல்	அழகியவைவேலாயுதம்
மூலம்	தடைத்தருநாம
தினகாதத	தினையகாவலசெய்த
செல்வி	சிறப்புளவளளிநாயகியால்
செல்வரதிமூலம்	சகலசெல்வமுமோங்கும
மணவாளன்	(திருவா) மணவாளனானசெவவேளை
திருவடியே	திருவடித்ததாமனையை
நல்கும	(நமசகு) தந்தருளசெய்யும்

மணவாளன், எ. நல்கும, ப. திரும, மிச, வரதி, அஞ்
பெயர். மூலம், மூலம், எனக். கூர் திவரஞ்சு, கூர் திவ
ருமென, முன்னுதாரகருக. அவன், அருளைன், ஐவி
ரிசு. நல்கும, பட்டாசகை எதிரகாலமு. அ. செஞ்சமே,
செல், அவன், வரதி, நல்கும, என்பன், மொழிமாநடி,
தெய்வதயாணியால் ஞானமும், வேலிலநமகவாதை ஒ
ழிவும, வளளிநாயகியாந் செல்வமும், மணவாளனூல்
திருவடியடைவும, வகுதவிவாறுகாண்க,

